

NOTAT

Miljøministeriet

Rent drikkevand og
sikker kemi

J.nr. 2021 - 814

Den 6. februar 2024

Høringsnotat om udkast til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., byggeloven og lov om produkter og markedsovervågning

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., byggeloven og lov om produkter og markedsovervågning (Gennemførelse af dele af drikkevandsdirektivet, herunder risikobaseret tilgang til vandsikkerhed, minimumskrav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, minimumskrav til behandlingskemikalier og filtermedier, der kommer i kontakt med drikkevand, adgang til drikkevand og oplysninger til offentligheden) har været i høring fra den 12. september 2023 til den 10. oktober 2023.

Lovforslaget har til formål at sikre rent og sundt drikkevand for alle ved at etablere bemyndigelser og bestemmelser om bl.a. risikovurdering og risikostyring i hele vandforsyningskæden, fra indvinding til og med taphanen, krav til hygiejne til materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, krav om informationspligt til forbrugerne og krav om adgang til drikkevand og fremme af brug af drikkevand fra vandhanen med henblik på at gennemføre eller muliggøre gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (herefter direktivet).

Udkastet har været sendt i høring hos kommuner, vandforsyninger, foreninger, relevante erhvervsorganisationer, m.fl. og har været lagt på Høringsportalen i høringsperioden.

Miljøministeriet har modtaget 27 høringssvar fra organisationer, foreninger, virksomheder og offentlige myndigheder:

Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA)

Danmarks Naturfredningsforening

Dansk Industri

Dansk Miljøteknologi

Danske Advokater

Danske Regioner

Danske Vandværker

Datatilsynet

DHI

Centralorganisationernes Fællesudvalg

Professor emerita, dr.jur. (h.c.) Ellen Margrethe Basse

De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS)

Glostrup Kommune

HOFOR

Kalundborg Forsyning

Kalundborg Symbiosis

Kommunernes Landsforening (KL)

Landbrug og Fødevarer
Länsstyrelsen Skåne
Lolland Kommune
Projekt Udenfor
Statens serum Institut
TEKNIQ Arbejdsgiverne
Teknologisk Institut
Tønder Kommune
Aalborg Forsyning
Aalborg Kommune

Heraf har følgende organisationer og foreninger tilkendegivet, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget:

Centralorganisationernes Fællesudvalg
Glostrup Kommune
Länsstyrelsen Skåne
Tønder Kommune

Høringssvarene og høringsnotatet kan ses på Høringsportalen i forbindelse med fremsættelse af lovforslaget. Gennemgangen af høringssvarene og Miljøministeriets bemærkninger hertil er samlet tematisk.

Lovforslagets udstikker alene den retlige ramme for indberetning af oplysninger (§ 9 a), risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder (§ 10 a), risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet (§ 59 b), minimumskrav til behandlingskemikalier og filtermedier (§ 56 e), offentliggørelse af oplysninger om drikkevandskvaliteten, vandforsyningen, forbrugerrådgivning m.v. (§ 52 c, tidligere § 55 a) og krav til drikkevand til passagerer på visse søgående skibe, der afsalter vand, befordrer passagerer og fungerer som vandforsyning (§ 64 a). En række af høringssvarene forholder sig til den konkrete udmøntning i bekendtgørelser, hvilket som udgangspunkt ikke behandles i dette høringsnotat. De efterfølgende bekendtgørelser sendes i høring senere i foråret.

Lovforslaget udstikker endvidere alene den retlige ramme for krav til hygiejne for materiale, der kommer i kontakt med drikkevand, som skal sikre gennemførelse af EU-Kommissionens retsakter for det sammenhængende EU-system for materialer i kontakt med drikkevand. En række af høringssvarene forholder sig til det konkrete indhold i EU-Kommissionens retsakter. Hertil bemærkes, at lovforslaget ikke regulerer dette.

Ud over de ændringer af lovforslaget, som høringen har givet anledning til, er der foretaget en række strukturelle, sproglige og juridisk-tekniske justeringer af lovforslaget. Bl.a. er det af bemærkningerne til forslag om tilføjelse af § 56 e, om minimumskrav til behandlingskemikalier og filtermedier, tilføjet at der i udmøntningen forventes fastsat en overgangsordning for opfyldelse af de nye krav. Derudover er forslag om bestemmelse om offentliggørelse af oplysninger om drikkevandskvaliteten mv. rykket fra § 55 a til § 52 c. Endvidere er definitionen af begrebet drikkevand udgået af lovforslaget for af lovtekniske grunde i stedet at blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Endvidere er reglerne om tilsynsforpligtelsen for visse søgående skibe flyttet fra § 64 a til tilsynsbestemmelsen i § 65 b.

Kommissionen har siden høringen vedtaget gennemførelsesretsakter om minimumskrav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, i henhold direktivets artikel 11, stk. 2. Kommissionen har endvidere vedtaget delegerede forordninger i henhold til artikel 11, stk. 5, 8 og 11,

om henholdsvis en procedure vedrørende ansøgningsprocessen for at optage eller fjerne udgangsstoffer m.v. fra de europæiske positivlister, om proceduren for overensstemmelsesvurdering og for udpegning af overensstemmelsesvurderingsorganer og om EU-mærkning af produkter i kontakt med drikkevand.

Miljøministeriet skal desuden oplyse om, at den danske oversættelse af en række begreber i direktivet er berigtiget, hvilket har haft betydning for lovforslagets udformning. Bl.a. er ”indvindingsoplande for indvindingssteder til drikkevand” berigtiget til ”tilstrømningsområder for indvindingssteder til drikkevand”, og ”blikkenslager” er berigtiget til ”VVS'er”.

Berigtigelsen er direktivet kan tilgås på følgende [link](#).

Miljøministeriet skal indledningsvis takke høringsparterne for deres afgivne høringssvar. I det følgende vil høringssvarene gennemgås, opdelt i emner. Ministeriernes kommentarer hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Overordnet bemærkning

En række interessenter bemærker, at det er svært at forholde sig til de påtænke regler med de i lovforslaget foreslåede bemyndigelser, da udmøntningen i bekendtgørelser ikke har været forelagt interessenterne parallelt i høringsperioden.

Miljøministeriets bemærker, at interessenterne vi blive inddraget ved høring af de bekendtgørelser, der skal udmønte lovforslagets bemyndigelser.

Risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder - § 10 a

Der lægges med lovforslaget op til, at der i overensstemmelse med drikkevandsdirektivets artikel 8 skal foretages risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand.

Begrebet ”tilstrømningsområder”

HOFOR, GEUS, KL, DANVA, Aalborg Kommune, Aalborg Forsyning og Danske Vandværker bemærker at det er afgørende, at begrebet ”tilstrømningsområder” defineres, og det står klart, hvor og hvornår begrebet tænkes anvendt. Ellers kan der nemt opstå misforståelser og forskellige tolkninger, der medfører unødigt uklar sagsbehandling hos myndighederne og usikkerhed hos forsyningerne.

Aalborg Kommune tilføjer i den forbindelse, at sammenhængen mellem tilstrømningsområde og grundvandskortlægningen og indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse ikke fremgår.

HOFOR tilføjer, at det i bemærkningerne til lovforslaget beskrives, hvordan ”tilstrømningsområder” tænkes anvendt ift. den målrettede risikovurdering og risikostyring, som artikel 8 i direktivet lægger op til.

KL tilføjer, at der bør foretages en afgrænsning mellem ”tilstrømningsområder” og ”indvindingsopland”, da begge begreber anvendes i vandforsyningsloven.

GEUS tilføjer, at ideelt set ville det i forhold til indvinding af grundvand til drikkevandsformål være mere hensigtsmæssigt at anvende begrebet ”indvindingsopland”.

DANVA efterlyser en oversigt over alle arealbenævnelserne, som er i spil i den nye vandforsyningslov med en tilhørende beskrivelse af hvordan de hænger og spiller sammen.

Lolland Kommune spørger om man kunne præcisere begrebet ”tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand”, til ”terrænnære tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand”.

Aalborg Forsyning bemærker yderligere, at tilstrømningsområder dækker over de arealer på jordoverfladen, hvorunder eksisterende kildepladser indvinder fra. Det kunne udpeges med et allerede kendt begreb, ”indvindingsoplande”.

Ellen Magrethe Basse bemærker, at ministeriet har valgt at definere begrebet tilstrømningsområder ud fra vandforsyningslovens § 10, og uden nogen relation til vandplanlægningsloven, som burde være den lovgivning, der var relevant at inddrage, når der skal sikres en sammenhængende beskyttelse og benyttelse af vandressourcerne.

Danmarks Naturfredningsforening foreslår, at begrebet tilstrømningsområder defineres i forhold til det vedlagte bilag om definition af Grundvands Parker, hvor det beskrives hvordan et opland afgrænses i forhold til de aktive drikkevandsboringer.

Danske Regioner bemærker yderligere, at den lancerede betegnelse ”tilstrømningsområder” hverken er formålstjenstlig eller direktivkonform. I stedet bør man holde fast i den lancerede betegnelse ”indvindingsoplande”, og så definerer den som det areal, hvor grundvandsdannelsen tilløber til et konkret indvindingspunkt.

Miljøministeriet bemærker, at det nu fremgår af drikkevandsdirektivet, at der skal foretages risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder, ikke af indvindingsoplande.

Ministeriet bemærker endvidere, at begrebet ”tilstrømningsområde” nu er nærmere beskrevet i lovforslaget. Ministeriet bemærker, at Miljøministeriet har vurderet, at begrebet indvindingsoplande ikke er korrekt oversættelse af ”catchment area”, bl.a. grundet den manglende sammenhæng med vandrammedirektivet og at begrebet rummer et for lille areal, mens begrebet ”tilstrømningsområder” er en mere direkte oversættelse af det engelske begreb ”catchment area” og stemmer bedre overens med ”catchment area”. Ministeriet bemærker endvidere, at ministeriet vil redegøre nærmere for de forskellige områder i en vejledning.

Ministeriet bemærker endvidere, at der i lovbemærkningerne nu er nærmere redegjort for, hvordan ”tilstrømningsområder” tænkes anvendt ift. den målrettede risikovurdering og risikostyring, som artikel 8 i direktivet lægger op til. Ligeledes er sammenhængen med grundvandskortlægningen og indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse nu nærmere beskrevet i lovforslaget.

Miljøministeriet bemærker endelig, at der med dette lovforslag ikke er tiltænkt ændringer i begrebet ”indvindingsoplande”.

Andre bemærkninger

Ellen Magrethe Basse bemærker, at der i udkastet til ændringen af vandforsyningsloven indgår et nyt § 3, der definerer ”grundvand” og ”overfladevand” uden at respektere de definitioner, der indgår i vandrammedirektivet. Med de definitioner, der er foreslået indføjet i vandforsyningsloven, vil en sådan mulig påvirkning fra overfladevandet falde uden for det, der er relevant at foretage en risikovurdering og styring af efter forslaget til vandforsyningslovens nye § 10 a. I udkastet til ændringen af vandforsyningsloven mangler der i øvrigt de fleste af de definitioner, der indgår i drikkevandsdirektivets artikel 2.

Miljøministeriet bemærker, at den nye § 3 om definitioner er udgået af lovforslaget. I lovbemærkningerne er nu redegjort nærmere definitionerne af grundvand og overfladevand, som de forstås i henholdsvis vandrammedirektivet og den nuværende vandforsyningslov. Ministeriet bemærker endvidere, at ministeriet forventer at fastsætte definitioner, der fremgår af drikkevandsdirektivet, i bekendtgørelse.

Ellen Magrethe Basse bemærker, at ministeriet understreger, at der i dag ikke foretages en risikovurdering og risikostyring. Ellen Magrethe Basse bemærker, at det i den forbindelse kunne være nærliggende at henvise til, at de basisanalyser, der skal foretages efter vandplanlægningslovens regler

til gennemførelse af vandrammedirektivets artikel 5, indeholder elementer af en sådan risikovurdering og risikostyring.

Miljøministeriet bemærker, at det nu fremgår tydeligere af lovforslaget, at det er Miljøministeriets vurdering, at der ikke efter gældende ret er hjemmel til at foretage en risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand i overensstemmelse med kravene i artikel 8. Det fremgår endvidere mere tydeligt, at bl.a. basisanalysen kan anvendes til brug for dele af risikovurderingen.

Ellen Magrethe Basse bemærker, at det i udkastet til lovbemærkningerne til det nye § 10 a fremgår, at ”risikovurderingen og risikostyringen skal foretages uafhængigt af vandrammedirektivets regler om miljømål m.v.” Ellen Magrethe Basse finder det uforståeligt, at ministeriet kan forudsætte, at der skal foretages en gennemførelse af et datterdirektiv til vandrammedirektivet, hvor de mest centrale bestemmelser i vandrammedirektivet ikke skal betragtes som relevante.

Miljøministeriet bemærker, at der var tale om en fejl i teksten, som nu er rettet.

Ellen Magrethe Basse bemærker, at det i ministeriets opregning af relevante direktiver i noten til udkastet af vandforsyningsloven, som skal inddrages i gennemførelsen af drikkevandsdirektivet, mangler både grundvandsdirektivet og vandkvalitetskravdirektivet. De krav, der følger af de nævnte direktiver, er efter drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, forudsat at skulle indgå i den risikostyring og risikovurdering der skal foretages.

Miljøministeriet bemærker, at der i risikovurderingen efter det foreslåede § 10 a vil skulle inddrages de EU-direktiver, som skal inddrages ifølge artikel 8, stk. 2, i drikkevandsdirektiv V.

Ellen Magrethe Basse bemærker afslutningsvist, at der er nye initiativer på vej fra EU, hvor det bliver centralt, at der er sikret en EU-konform gennemførelse af drikkevandsdirektivet, herunder i forhold til begrebsanvendelsen, hvis ikke der skal opstå nye retlige uklarheder.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet er opmærksomme på de nye initiativer fra EU.

KL bemærker at det i forbindelse med § 10 a, stk. 2, skal præciseres, i hvilket omfang kommunen/regionerne skal bidrage til risikovurdering og risikostyring, herunder i hvilket omfang de skal levere oplysninger m.v. i forbindelse med opgaven.

Miljøministeriet bemærker, at kommunernes og regionernes opgaver i forbindelse med det foreslåede § 10 a, stk. 2, nu er uddybet nærmere i lovbemærkningerne.

Dansk Miljøteknologi bemærker, at begrebet risikovurdering kan være elastik i metermål. Dansk Miljøteknologi er derfor optagede af, at der opstilles kriterier, der reelt løfter forsyningssikkerheden. Dansk Miljøteknologi anbefaler, at man skeler til systemer, der bygger på HACCP-principperne (Hazard Analysis and Critical Control Points) som for eksempel Dokumenteret DrikkevandsSikkerhed eller tilsvarende. Dansk Miljøteknologi har en klar forventning om, at de konkrete elementer af risikovurderingen og risikostyringen udarbejdes på baggrund af en form for høring eller forudgående interessentinddragelse. Her føder Dansk Miljøteknologi meget gerne ind.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren vil fastsætte regler om indholdet i risikovurderingen og risikostyringen efter § 10 a. Reglerne vil komme i forudgående offentlig høring. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Dansk Miljøteknologi bemærker, at ordlyden i § 10 a, stk. 2, skal skærpes, så kommunerne sikres en rolle ift. risikovurdering og risikostyring af indvindingsstederne. Selvom det nok vil ske i praksis, så er lovforslaget på nuværende tidspunkt formuleret, så det er en mulighed at inddrage kommunerne. Det er ikke et krav, selvom det er dem, der har det lokale kendskab.

Miljøministeriet bemærker, at kommunernes og regionernes opgaver i forbindelse med det foreslåede § 10 a, stk. 2, nu er uddybet nærmere i lovbemærkningerne.

Dansk Miljøteknologi opfordrer på det kraftigste til at komme i gang med risikovurderingen og risikostyringen af indvindingsoplandene hurtigere, end direktivets fastsatte tidsfrist den 12. juli 2027. Dansk Miljøteknologi bemærker, at Danmark længe har haft lignende systemer i brug, så der bør være masser af erfaringer.

Miljøministeriet bemærker, at udarbejdelsen af bekendtgørelsesregler vil gå i gang inden direktivets fastsatte tidsfrist. Ligeledes vil arbejdet med risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområderne gå i gang tidligere end direktivets fastsatte frist. Risikovurderingen og risikostyringen forventes dog først færdig til afrapportering til EU ved direktivets fastsatte frist. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Forsyning efterlyser handling til at benytte de eksisterende muligheder i vandforsyningsloven, herunder vandforsyningslovens § 15, § 22, stk. 2, og § 37, stk. 1.

Miljøministeriet bemærker, at kommunerne skal følge reglerne i vandforsyningsloven, herunder anvende de eksisterende muligheder i vandforsyningsloven til beskyttelse af drikkevandet som skal anvendes. Den i det foreslåede § 10 a nævnte risikovurdering vil vise, hvor der skal iværksættes foranstaltninger (risikostyring). Heri vil det, som kommunerne har gjort, blive inddraget. Ministeriet bemærker endvidere, at det fremgår af regeringsgrundlaget, at ministeriet skal kortlægge sårbare områder, samt at ministeriet er i gang med kortlægning af disse. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Forsyning bemærker, at det er misvisende, at der aktuelt indvindes grundvand til drikkevand fra arealer svarende til 95 procent af det samlede landareal, og at dette strider mod den definition, der er skrevet i lovbemærkningerne.

Miljøministeriet bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at projekteringen af drikkevandsforekomsterne op på landjorden fra de 504 drikkevandsforekomster, der indvindes drikkevand fra, dækker 95 procent af Danmarks samlede landareal. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Forsyning bemærker, at man med baggrund i indsatsbekendtgørelsen kunne konkludere, at risikovurderingen i drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, allerede er implementeret i dansk lovgivning, men desværre mange steder ikke håndhævet. Derfor foreslår Aalborg Forsyning, at det tilføjes i loven, at miljøministeren fremover vil føre tilsyn med dels indholdet i de kommunale indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse samt effektueringen af disse.

Miljøministeriet er enig i, at der allerede foretages risikovurdering i indsatsplanerne. Det er kommunerne, der har ansvaret for at udarbejde og gennemføre indsatsplanerne. Ministeriet bemærker endvidere, at indsatsplanerne vil kunne inddrages i risikovurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Forsyning bemærker, at man kan stille spørgsmål ved formålet om at fastholde ”områder med drikkevandsinteresser” og ”områder med særlige drikkevandsinteresser”.

Miljøministeriet bemærker, at der med dette lovforslag ikke ændres på de områder, der er kortlagt og udpeget efter vandforsyningsloven og udpegningsbekendtgørelsen, og at disse områder ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven, men at ministeriet tager høringssvaret til efterretning. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Forsyning efterlyser kontrol af sammenhængen mellem kommuneplanerne med tilhørende redegørelser, og de udpegede områder hvor drikkevandet indvindes fra, jf. § 11 e i planloven, for her igennem at sikre overholdelse af forpligtelserne fra drikkevandsdirektivet i hele vandforsyningskæden. Aalborg forsyning redegør nærmere for sammenspillet i sit høringssvar under afsnittet om Helhedsplaner.

Miljøministeriet bemærker, at kommuneplaner, lokalplaner vil kunne inddrages i risikovurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a. Ministeriet har noteret sig Aalborg Forsynings bemærkninger om helhedsplaner.

Aalborg Forsyning bemærker, at der bør ses på, hvordan sikring af skattefritagelse ifm. frivillige aftaler kan afkortes med henvisning til den kommunale myndigheds eksisterende kontrol af aftalerne.

Miljøministeriet bemærker, at skattefritagelse ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven, men at ministeriet tager høringssvaret til efterretning. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Vandværker finder det positivt, at der lægges op til at gennemføre en overordnet statslig risikovurdering og – styring af tilstrømningsområder for indvindingssteder (§ 10 a). Hermed skabes der grundlag for en mere sammenhængende beskyttelse af grundvandet, som indbefatter etablering af strategisk vigtige grundvandsdannende oplande (ofte benævnt ”grundvandsparker”). Danske Vandværker bemærker, at det bør tilføjes i lovforslaget, at miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af grundvandsdannende områder/oplande, som der allerede nu er planer om at medtage i kortgrundlaget. Danske Vandværker bemærker, at den forbedrede planlægning kun vil være til gavn for grundvandsbeskyttelsen, hvis der samtidig afsættes tilstrækkelige midler på de kommende års finanslove til at gennemføre indsatsen.

DN bemærker, at det i teksten skal indpasses, at den fremtidige kvalitet af drikkevandet skal beskyttes. Midlet bør være etablering af Grundvandsparker. Med fremtidig menes, at der gennemføres beregninger der viser, hvor stor påvirkningen af drikkevandet vil være om 20, 30, 40 eller 50 år. Der eksisterer et solidt datagrundlag i GEUS-database Jupiter til at gennemføre disse beregning, som skal inddrage alle uønskede kemiske bestanddele. Her skal myndighederne ikke indføre engelske tilstande, hvor der kun medtages fund over de respektive grænseværdier, og det skal afklares om grænseværdien for nitrat skal sættes ned til 5 mg/l, da der er påvist en signifikant øget risiko for tarmkræft ved højere koncentrationer.

Miljøministeriet har noteret sig synspunkterne om etablering af grundvandsparker. Kortlægning af sårbare grundvandsdannende områder er i gang, og det kan indgå i det videre arbejde med risikovurderingen. Miljøministeriet bemærker, at det igangsat en vurdering af se seneste studier af sundhedsrisikoen ved nitrat.

HOFOR bemærker i forhold til definitionen af "risiko" i drikkevandsdirektivet, at denne bør beskrives nærmere i lovbemærkningerne, og at det bør nævnes i lovbemærkningerne, hvorvidt definitionen blive nærmere belyst i forbindelse med udmøntning på bekendtgørelsesniveau eller i vejledningsmateriale.

Miljøministeriet bemærker, at "risiko" skal forstås i overensstemmelse med drikkevandsdirektivet. Begrebet er kort beskrevet i lovbemærkningerne og forventes nærmere beskrevet i vejledning.

HOFOR bemærker, at det ved udmøntning af § 10 a skal sikres, at den samlede beskyttelsesindsats er koordineret i praksis, så det undgås, at der blot bliver tale om en administrativ overbygning på de opgaver, der allerede udføres i dag. Det må forventes at blive en omfangsrig opgave, men kan f.eks. ske ved indførelse af et planlægningsorgan eller lignende, som har til opgave at fastlægge den overordnede beskyttelsesramme og prioritering af vandressourcen regionalt både kvalitativt og kvantitativt.

Miljøministeriet har noteret sig HOFOR's bemærkninger om en samlet plan for vandressourcen.

HOFOR bemærker, at den samlede risikovurdering og -styring i forhold til de grundvandsdannende områder, skal forholde sig til den manglende implementering af grund- og drikkevandsbeskyttelsen i de kommunale indsatsplaner. Uden virksomme indsatsplaner er vandselskabernes muligheder for at sikre drikkevandsressourcen i de grundvandsdannende områder begrænset til at indgå frivillige aftaler eller købe jord på frivillig basis.

Aalborg Forsyning bemærker fsva. § 13 b, stk. 6, at tilføjelsen om, at indsatsplanerne fremover skal sendes til miljøministeren forventes at betyde, at det er hensigten, at miljøministeren skal sikre, at indsatsplanerne er tilstrækkelige for reelt at beskytte grundvandet, og at der sker fremdrift i ikke blot udarbejdelsen, men også realiseringen af indsatserne. Tilsvarende efterlyses kontrol af sammenhængen mellem kommuneplanerne, med tilhørende redegørelser, og de udpegede områder hvor drikkevandet indvindes fra, jf. § 11 e i planloven, for her igennem at sikre overholdelse af forpligtelserne fra drikkevandsdirektivet i hele vandforsyningskæden.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren den foreslåede § 13 b, stk. 6, ikke indebærer, at miljøministeren vil føre kontrol med kommunernes indsatsplaner m.v. Kommunerne skal som hidtil følge reglerne i vandforsyningsloven, herunder anvende de eksisterende muligheder i vandforsyningsloven til beskyttelse af drikkevandet, som skal anvendes. Indsatsplanerne m.v. vil kunne inddrages i risikovurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a.

HOFOR bemærker, at det af bemærkningerne til loven skal uddybes, at forsyningerne bør inddrages ifm. den risikovurdering og risikostyring, der skal foretages. Dette foreslås, med henblik på, at den viden og ekspertise som forsyningerne sidder inde med, 'huskes' ifm. udmøntning af bestemmelsen på bekendtgørelsesniveau, så denne viden kan komme i spil tidligt i processen og ikke først når de afhjælpende foranstaltninger skal gennemføres.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren vil fastsætte regler om indholdet i risikovurderingen og risikostyringen efter § 10 a. Reglerne vil komme i forudgående offentlig høring. Miljøministeriet bemærker endvidere, at det endnu ikke er fastlagt, hvordan vandforsyningerne vil blive inddraget inddrages ifm. den risikovurdering og risikostyring, der skal foretages efter § 10 a, men at de vil blive inddraget. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

HOFOR bemærker, at det i lovtæksten til § 10 a, stk. 2, bør præciseres, hvad "foranstaltninger" betyder, så det er tydeligt. F.eks. således, at der efter "foranstaltninger" tilføjes "til imødegåelse af risici".

Miljøministeriet bemærker, at foranstaltninger er præciseret lidt nærmere i lovtæksten, samt at der er redegjort nærmere herfor i lovbemærkningerne.

HOFOR bemærker, at det format, der tales om i § 10 a, stk. 3, skal defineres meget tydeligt i forbindelse med udmøntning på bekendtgørelsesniveau. Det skyldes, at oplysninger skal indsamles fra mange kilder, bl.a. regionernes udpegning af forurenede lokaliteter, kommunernes tilsyn og viden om bl.a. forureningskilder på aktive virksomheder samt nye forureningsundersøgelser udført i privat regi m.m., samt de statslige overvågningsprogrammer (NOVANA/GRUMO).

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet har noteret sig HOFOR's bemærkninger om format. Miljøministeriet bemærker endvidere, at reglerne herom vil komme i offentlig høring forud for fastsættelsen af reglerne.

HOFOR bemærker, at det er afgørende at få tydeligt defineret, hvad der kan ses som en kilde (er det eksempelvis baseret på faktiske målinger), og hvorfor kilden kan defineres som en risiko (stofegenskaber, koncentrationsniveauer m.m.). HOFOR anbefaler, at der skabes et effektivt og åbent system, så ny viden om nye kilder af kendte eller nye stoffer kan formidles så effektivt som muligt, så de enkelte parter har mulighed for at få det rette overblik og tage aktion. Denne formidling vil kræve nye arbejdsgange og det bør sikres, at sagshåndteringen bliver ensartet for hele Danmark, så alle har samme forståelse af de risici, der skal afhjælpes.

Miljøministeriet bemærker, at udarbejdelsen af risikovurdering vil ske efter principperne i WHO's Water Safety Plan.

HOFOR bemærker, at risikovurderingen i henhold til direktivet skal omfatte alle stoffer som kan udgøre en risiko for kvaliteten af drikkevandsressourcen, herunder lægemidler. Det er meget bredt og det kan medføre store økonomiske byrder i forbindelse med et opdateret prøvetagningsprogram for forsyningerne, hvilket bør uddybes af bemærkningerne til loven. Det bør bl.a. sammenholdes med, at bekendtgørelse om anvendelse af affald til jordbrugsformål ikke har lægemidler med i prøvetagningsprogrammet for anvendelsen, hvorfor der kan være store fladekilder, som følge af den manglende overvågning inden udspreddning.

Miljøministeriet har noteret sig HOFOR's bemærkninger om lægemidler ift. drikkevandskvaliteten.

HOFOR bemærker, at det kan overvejes, om § 26 i vandforsyningsloven om bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden med fordel kan revideres ved samme lovforslag, da den risikovurdering, der skal udføres, potentielt ikke kan leve op til artikel 8, idet permanente bortledninger som udgangspunkt ikke bliver vurderet og registreret, da der ikke skal ansøges herom og derfor kan udføres uden videre.

Miljøministeriet bemærker, at der bliver taget stilling til permanent grundvand i Klimatilpasningsplan 1. Der er derfor ikke i dette lovforslag taget stilling til vandforsyningslovens § 26. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA bemærker, at tilstrømningsområderne dækker 95 procent af Danmarks landareal. Arealets størrelse øger sandsynligheden for, at den risikovurdering af tilstrømningsområderne, der lægges op til, ikke får nogen praktisk betydning for beskyttelsen og bevarelsen af drikkevandsforekomsterne. Vi har brug for, at der sættes nogle effektive rammer indenfor hvilke beskyttelsen af grundvandet er en bunden opgave. Nærværende lovforslag er et skridt på vejen, men det er en forudsætning, at rapporteringsforpligtigheden, der lægges op til følges op af konkrete handlinger og konsekvenser i udpegede områder.

Miljøministeriet bemærker, at risikovurderingen af området netop skal vise, hvor der er behov for en indsats.

DANVA gør fsva. risikovurderingen af tilstrømningsområder opmærksom på vandforsyningslovens §§ 15 og 16, som med fordel kan konsekvensrettes, så ministerens mulighed for at udarbejde landsplaner og facilitere samarbejder om vandforsyning udvides og udnyttes. DANVA bemærker, at vandselskaber og vandforsyninger bør indtænkes som reelle parter, og at indrapporteringsforpligtelsen for indsatsplaner og risikovurderinger bør suppleres med handlepligter i den kommende udmøntning af regelsættet. DANVA bemærker endvidere, at der er behov for, at vandselskaberne fremover får status som parter i disse sager, så der med det økonomiske ansvar for finansiering af grundvandsbeskyttelsen også følger forvaltningsmæssige rettigheder. DANVA bemærker, at der i lovbemærkningerne er opremsat en lang række områdeudpegninger, her savnes BNBO, grundvandsdannende oplande og indvindingsoplande. Især de to sidste afgrænsninger er afgørende for den målrettede beskyttelse. DANVA imødeser yderligere dialog om praksisnære løsninger, der kan understøtte de konkrete handlinger/forebyggende indsatser, der er nødvendige for at risikovurderingen kommer til at gøre en forskel i virkeligheden.

Miljøministeriet bemærker, at alle relevante risikovurderinger og risikostyringer, herunder planer efter vandforsyningslovens §§ 15 og 16, vil kunne inddrages i risikovurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a. Ministeriet bemærker endvidere, at det forventes, at Vandpanelet vil blive inddraget i arbejdet.

Miljøministeriet bemærker endvidere, at begrebet "tilstrømningsområde" nu er nærmere beskrevet i lovforslaget, og at ministeriet vil redegøre nærmere for de forskellige områder i en vejledning.

DANVA ønsker en afklaring af, om en "farlig hændelse" skal forstås udtømmende, sådan at det er en enhver tænkelig fare, eller gængse, større og måske endda allerede kendte faremomenter, som vurderes. DANVA ønsker en afklaring af, hvordan det bedømmes, og hvem, der bedømmer alvoren af konsekvenserne, hvis faren og den farlige hændelse indtræffer i drikkevandsforsyningssystemet.

Miljøministeriet bemærker, at en "farlig hændelse" skal forstås i overensstemmelse med drikkevandsdirektivet.

Miljøministeriet bemærker, at § 62 i vandforsyningsloven finder anvendelse hvis en faglig hændelse opstår.

DANVA ønsker en afklaring af, hvordan er sammenhængen til anden lovgivning, f.eks. jordvarmeboringer reguleret i jordvarmebekendtgørelsen?

Miljøministeriet bemærker, at alle relevante risikovurderinger og risikostyringer, herunder jordvarmeboringer, vil kunne inddrages i risikovurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a.

DANVA ønsker en afklaring af, om hvor der er hjemmel til at få forurenere til at samarbejde med vandforsyningen og andre interessenter. DANVA bemærker, at der er et afsnit om miljøskade i vandforsyningsloven, og spørger ind til, om det udtømmende for dette. DANVA bemærker, at det må være kommunalbestyrelsen, der skal pålægge forurenere dette. DANVA ønsker fsva. artikel 8, stk. 4, litra a og b, 3. led, en afklaring af, hvem skal handle i situationen om, hvis det er relevant, sikrer medlemsstaterne, at forurenere i samarbejde med vandforsyninger og andre relevante interessenter træffer forebyggende og afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med vandrammedirektivet.

Miljøministeriet bemærker, at der vil kunne anvendes vandforsyningslovens § 13 d, stk. 1, hvor det fremgår, at en kommunalbestyrelse eller en almen vandforsyning for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter §§ 13 eller 13 a kan indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller den almene vandforsyning. Anvendelse

af bestemmelserne om miljøskader kræver at forudsætningerne for dette er tilstede i den konkrete situation.

DANVA ønsker en afklaring af, om hvem er ansvarlig for og drivkraft i, at den risikobaserede tilgang bør sikre en løbende udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og vandforsyninger?

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren vil være den ansvarlige. Det forventes, at ministerens beføjelser vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

DANVA ønsker en afklaring af, om der skal udarbejdes risikovurdering for 98 procent af arealet, hvis tilstrømningsområderne svarer til 98 procent af Danmarks areal.

Miljøministeriet bemærker, at risikovurderingen efter § 10 a omfatter hele arealet. Risikovurderingen vil vise, hvor der skal iværksættes foranstaltninger (risikostyring). Heri vil det, som bl.a. kommunerne har gjort, blive inddraget.

DANVA bemærker ift. risikovurderingen efter § 10 a, at risikovurderingerne udøves i et vist omfang, men DANVA mener som vandforsyning ikke, at kommunen varetager den forpligtelse i f.eks. tilladelser til jordvarmeboringer, nedsivningsanlæg m.v. Kommunen henholder sig til anden lovgivning.

Miljøministeriet bemærker, at alle relevante risikovurderinger (og risikostyringer) vil kunne inddrages i risikovurderingen (og risikostyringen) efter den foreslåede § 10 a. Risikovurderingen vil vise, hvor der mangler risikovurderinger og hvor der skal iværksættes foranstaltninger (risikostyring). Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA ønsker en afklaring af, om et forsyningsselskab eller DANVA vil kunne melde nye risici ind til miljøministerens risikovurdering?

Miljøministeriet bemærker, at det kan forsyningsselskaber eller DANVA, f.eks. via Vandpanelet. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA ønsker en afklaring af med hensyn til den foreslåede bemyndigelse i § 10 a, stk. 2, om forsyningsselskaberne kan deltage i et "koordinationsforum" tilsvarende med indsatsplanerne?

Miljøministeriet bemærker, at det endnu ikke er fastlagt, hvordan vandforsyningerne vil blive inddraget, men at de vil blive inddraget. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA ønsker en afklaring af, hvordan fremtidige ressourcer er tænkt ind i risikovurderingen og risikostyringen efter § 10 a, da der ikke nødvendigvis er et tilstrømningsområde endnu.

Miljøministeriet bemærker, at artikel 8 ikke omfatter fremtidige områder. Men eftersom store dele af Danmarks areal vil blive inddraget, så vil eventuelle fremtidige indirekte også blive tænkt ind. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA ønsker en afklaring af, hvordan kommunens "indsigelsesret" er ift. regionens prioritering på jordforureningsområdet. DANVA bemærker, at det f.eks. er problematisk i bykommunerne i Storkøbenhavn, hvor oprensning/afværge er en ringere forretning end ude i landkommunerne.

Miljøministeriet bemærker, at jordforureningsreglerne ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA ønsker en afklaring af, hvad der kan ske, hvis man ikke kan aftale sig ud af det efter vandforsyningslovens § 13 d, stk. 1.

Miljøministeriet bemærker, at i så fald må kommunen tage stilling til, om der f.eks. kan gives påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 26 a.

DANVA ønsker en afklaring af handlepligten ift. kravet om, at der skal ske en vurdering af behovet for at oprette eller tilpasse beskyttelseszoner for grundvand og overfladevand, som omhandlet i vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, og andre relevante zoner.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren ifm. risikostyringen efter § 10 a vil skulle vurdere behovet for at oprette eller tilpasse beskyttelseszoner for grundvand og overfladevand, som omhandlet i vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, og andre relevante zoner. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Regioner bemærker fsva. § 10 a i lovforslaget, at der er tale om opgaver, som allerede løses af regioner og kommuner. Derfor vil der efter Danske Regioners opfattelse være tale om en rent administrativ overbygning på de opgaver, der allerede løses i dag. Dette vil føre til centralisering, øget administration og ikke give en bedre beskyttelse af grundvandet. Samtidig har Danske Regioner en bekymring for, om en administrativ styrelse vil få beføjelser, som går ud over de decentrale myndigheders politiske handlerum og prioritering. Danske Regioner foreslår, at man i stedet stiller krav til regioner og kommuner om at udarbejde risikovurdering og risikostyring i fællesskab på baggrund af de strategier, handleplaner og indsatsprogrammer, som allerede udarbejdes i dag.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren efter § 10 a skal foretage en samlet vurdering af bl.a. kommunernes og regionernes risikovurderinger og risikostyringer. Der er således ikke tale om at gentage opgaver, men om at samle oplysninger og foretage en samlet vurdering ud fra de indsamlede oplysninger. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Regioner bemærker, at definitionen af grundvand i lovforslaget ikke er den samme som definitionen i vandrammedirektivet, og at dette kan have konsekvenser. Tilsvarende gør sig formentlig gældende for overfladevand.

Miljøministeriet bemærker, at den foreslåede § 3 om definitioner er udgået af lovforslaget. I lobemærkningerne til § 10 a er der nu redegjort nærmere definitionerne af grundvand og overfladevand, som de forstås i henholdsvis vandrammedirektivet og vandforsyningsloven.

Danske Regioner bemærker, at den anvendte definition af tilstrømningsområder medfører, at 95 procent af Danmarks areal er omfattet. Danske Regioner bemærker, at der dermed er næppe tale om den mere målrettede beskyttelse, som er direktivets formål relativt til den mere generelle beskyttelse i vandrammedirektivet, hvor det i udgangspunktet er alt vand der beskyttes. Det er heller næppe hensigten at udvide regionernes i forvejen omfattende opgave med jordforurening, men det vil være konsekvensen, hvis man tager den risikovurdering alvorligt, som skal gennemføres for indvindingsoplandene efter direktivet. Regionernes indsats over for jordforureninger, der kan true grundvand, er p.t. fokuseret på områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD) og indvindingsoplande uden for OSD. Disse områder dækker tilsammen ca. 40 procent af Danmarks areal. Det er mere end indvindingsoplande, men væsentlig mindre og derfor mere fokuseret end ”tilstrømningsområderne”.

Miljøministeriet bemærker, at risikovurderingen af området netop skal vise, hvor der er behov for en indsats. Miljøministeriet bemærker endvidere, at der ikke er tiltænkt ændringer i regionernes opgave med jordforurening.

DN bemærker, at minimumsimplementering er en forkert tilgang. Danmark kan uden problemer gennemføre strengere tiltag end foreskrevet i direktivet. F.eks. er den tidligere fjernelse af kontrol af drikkevand fra private brønde (der forsyner en enkelt eller op til 10 husstande) en stor fejl. Det

betyder at en stor gruppe mennesker der forsynes med vand fra små anlæg i dag kan drikke sundhedsskadeligt vand, uden at hverken myndigheder eller borgerne er klar over dette. Undersøgelsen af de små vandforsyningsanlæg viste, at grænseværdien var overskredet for pesticider, nitrat eller bakterielle parametre i 68 procent af 628 undersøgte anlæg.

Miljøministeriet noterer sig DN's synspunkter om små vandforsyninger og kan oplyse at der stadig vil være en forenklet kontrol af ikkealmene vandforsyninger med 2-9 husstande.

DN bemærker, at de mange fund af nye og gamle sprøjtegiftrester i grundvandet viser, at det nuværende godkendelsessystem for både sprøjtegifte og andre kemikalier som f.eks. PFAS er utilstrækkeligt. Det vides ikke i dag, hvor mange sprøjtegiftrester og andre stoffer, der faktisk findes i det danske drikke- og grundvand. Der er derfor behov for et udvidet godkendelsessystem, der kan håndtere de mange nye typer giftstoffer, som er baseret på et konsekvent forsigtighedsprincip, og hvor nye pesticider og andre giftstoffer kun godkendes i Danmark, hvis de er testede under danske forhold med danske jordtyper. Miljøstyrelsen godkender stadig pesticider, der siver ned i koncentrationer, der i gennemsnit overholder grænseværdien på 0,1 mikrogram/liter i den samlede nedsvivningsmængde på årsniveau. Det betyder, at alt drikkevand i Danmark vil komme til at indeholde stadig flere giftrester, når stadig flere godkendte stoffer nedvaskes fra marker og befæstede arealer. Ovenikøbet anvendes modeller der ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til sprækketransport.

Miljøministeriet har noteret sig DN's synspunkter om godkendelsen af pesticider.

DN bemærker, at såfremt Miljøministeriet ønsker at beskytte befolkningens drikkevandsforsyning fremadrettet, eksisterer der allerede tilstrækkelig kortlægning, der kan danne grundlag for udpegning af grundvandsparker, hvor fremtidens drikkevand dannes. Vandværkernes indvindingsområder behøver ikke at ligge i OSD og IO, eller i de udpegede indsatsområder, hvor PLUSS rapport viser, at kommunerne kun har gennemført indsatser i ubetydelige områder. DN bemærker, at der er behov for at indføre ekspropriation i tilfælde, hvor frivillighed ikke nytter og gennem et landsplandirektiv sikre, at samfundet kommer i mål med at få etableret den nødvendige beskyttelse af grundvandsindvindingen og hermed befolkningens ret til rent drikkevand.

Miljøministeriet bemærker, at der igangsæt en kortlægning af sårbare grundvandsdannende områder baseret på den eksisterende grundvandskortlægning. Initiativer til beskyttelse af drikkevandet følger af de eksisterende regler og dette lovforslag ændrer ikke disse regler.

Indsendelse af indsatsplaner - § 13 b, stk. 6

Der lægges med lovforslaget op til, at kommunerne fremadrettet skal indsende indsatsplaner til miljøministeren med henblik på, at disse kan indgå i risikovurderingen og risikostyringen af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand.

Aalborg Forsyning bemærker fsva. § 13 b, stk. 6, at tilføjelsen om, at indsatsplanerne fremover skal sendes til miljøministeren forventes at betyde, at det er hensigten, at miljøministeren skal sikre, at indsatsplanerne er tilstrækkelige for reelt at beskytte grundvandet, og at der sker fremdrift i ikke blot udarbejdelsen, men også realiseringen af indsatserne. Tilsvarende efterlyses kontrol af sammenhængen mellem kommuneplanerne, med tilhørende redegørelser, og de udpegede områder hvor drikkevandet indvindes fra, jf. § 11 e i planloven, for her igennem at sikre overholdelse af forpligtelserne fra drikkevandsdirektivet i hele vandforsyningskæden.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren den foreslåede § 13 b, stk. 6, ikke indebærer, at miljøministeren vil føre kontrol med kommunernes indsatsplaner m.v. Kommunerne skal som hidtil følge reglerne i vandforsyningsloven, herunder anvende de eksisterende muligheder i

vandforsyningsloven til beskyttelse af drikkevandet, som skal anvendes. Indsatsplanerne m.v. vil kunne inddrages i risikouurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a.

Lolland Kommune bemærker, at § 13 b bør udformes, således at det fremgår, at kommunalbestyrelsen desuden skal indsende kopi af den endelige indsatsplan til miljøministeren. Lolland efterspørger i øvrigt en henvisning til § 16, stk. 3.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren i medfør af det foreslåede § 13 b, stk. 6, 2. pkt., kan fastsætte regler om, at indsatsplanerne skal indsendes i et bestemt format, herunder i form af kopi. Der findes ikke behov for en henvisning til § 16, stk. 3.

Danske Vandværker bemærker fsva. § 13 b, stk. 6, at lovtæksten bør suppleres med ”og tillæg til indsatsplanen”, således at både indsatsplan og tillæg til indsatsplanen skal sendes til miljøministeren. Danske Vandværker bemærker endvidere, at det for at lette administrationen kan overvejes, hvorvidt indsatsplaner og tilhørende tillæg samt vandforsyningsplaner og tilhørende tillæg blot kan indberettes i relevant portal fremfor indsendelse til Miljøministeriet, jf. hvad der også lægges op til i § 9 a. Danske Vandværker opfordrer fsva. § 16, stk. 3, til, at formatet har en karakter, så der kan sammenlignes på tværs af kommuner.

Miljøministeriet bemærker, at relevante gældende tillæg til indsatsplanen er omfattet af § 13 b, stk. 6, da de betragtes som en del af indsatsplanen. Det fremgår af det foreslåede § 16, stk. 4, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at indsatsplanerne skal indsendes i et bestemt format. Et bestemt format vil kunne være en relevant portal.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet er opmærksom på så vidt muligt at sikre, at indsatsplanerne indsendes på en for ministeriet og kommunerne hensigtsmæssig måde. Reglerne herom vil komme i offentlig høring forud for fastsættelsen af reglerne.

Miljøministeriet bemærker endvidere, at vandforsyningsplaner ikke har været genstand for nærværende revidering af §§ 13 b og 16, men at ministeriet tager høringssvaret til efterretning. Denne del af høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Vandværker bemærker fsva. § 13 d, stk. 3, at det er u hensigtsmæssigt, at kun frivillige aftaler, der er omfattet af en kommunes indsatsplan, er omfattet af denne paragraf. Eksempelvis kan nævnes frivillig aftaler i boringsnære beskyttelsesområder, som mange steder ikke er omfattet af kommunens indsatsplan for grundvandsbeskyttelse.

Miljøministeriet bemærker, at § 13 d, stk. 3, ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven, men at ministeriet tager høringssvaret til efterretning. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA bemærker, at vandforsyningsplanerne på tilsvarende vis som indsatsplanerne bør sendes til miljøministeren. DANVA mener, at der bør indføres handlepligt, hvis indsatsplanen ikke lever op til minimumskrav, ikke blot en opbevaringsforpligtigelse. Dele af risikouurderingen er allerede indført i dansk lov, men der er ikke ført kontrol med kvaliteten af kommunernes indsatsplanlægning. Derfor vil tilsyn med dels indholdet i de kommunale indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse samt effektueringen af disse være relevant.

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren den foreslåede § 13 b, stk. 6, ikke indebærer, at miljøministeren vil føre kontrol med kommunernes indsatsplaner m.v. Kommunerne skal som hidtil følge reglerne i vandforsyningsloven, herunder anvende de eksisterende muligheder i vandforsyningsloven til beskyttelse af drikkevandet, som skal anvendes. Indsatsplanerne m.v. vil kunne inddrages i risikouurderingen og risikostyringen efter den foreslåede § 10 a.

DANVA bemærker, at der tillige bør være indberetning af pejlinger. Direkte til den myndighed, der har mest værdi af data, udstilles til brug for andre, herunder kommunens sagsbehandling. Jupiter skal udbygges som følge heraf.

Miljøministeriet bemærker, at pejlinger ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven, men at ministeriet tager høringssvaret til efterretning. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet mv. - § 59 b i vandforsyningsloven og § 4 F i byggeloven

Der lægges med lovforslaget op til, at der i overensstemmelse med drikkevandsdirektivets artikel 10 skal foretages udføres en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet, og at der træffes foranstaltninger til imødegåelse af risici.

Ressortfordeling

Ved kongelig resolution af 29. august 2023 er det bestemt, at ressortansvaret for sager vedrørende sundheds- og hygiejnekrav til byggevarer i kontakt med drikkevand, dog undtaget bekendtgørelse nr. 1007 af 29. juni 2016 om markedsføring og salg af byggevarer i kontakt med drikkevand med senere ændringer, overføres fra social- og boligministeren til miljøministeren pr. 1. september 2023.

DANVA og Danske Vandværker bemærker, at den nye ressortdeling mellem Miljøministeriet og Social-, Bolig og Ældreministeriet på området kan være uhensigtsmæssigt, og foreslår derfor, at ansvaret for installationsbetingede forureninger overgår til byggemyndigheden, Social-, Bolig og Ældreministeriet.

KL opfordrer til, at der opstilles klare snitflader for kommunerne forpligtelse til kontrol, dokumentation og håndhævelse af forbrugernes fordelingsnet i henholdsvis vandforsyningsloven og byggeloven.

HOFOR spørger til sammenhængen med den foreslåede § 59 b, i vandforsyningsloven, og Legionella. HOFOR bemærker endvidere, at det ikke er tydeligt i lovforslaget, om kontrollen for Legionella skal foretages på samme prøvetagningssteder, som drikkevandskontrollen for bly, og opfordrer her til, at Legionella i forbrugeres installationer adskilles fra drikkevandskontrollen, da vækst af Legionella forekommer i varmtvandsinstallationer.

Miljøministeriet og Social-, Bolig og Ældreministeriet vurderer, at ressortfordelingen, som besluttet ved kongelig resolution den 1. september 2023, er hensigtsmæssig. Risikovurdering mv. i forhold til Legionella vil ikke være omfattet af den foreslåede § 59 b, i vandforsyningsloven, men i stedet af den foreslåede § 4 F, i byggeloven. Under pkt. 3.1.2.3. i det fremsatte lovforslag er disse snitflader mellem ministerierne nærmere beskrevet, og det er fremhævet, at der vil kunne være forskel på, hvilken type ejendomme, der kontrolleres inden for Miljøministeriets henholdsvis Social-, Bolig- og Ældreministeriets sagsområde, idet dette vil afhænge af risikotypen. Høringssvarene giver ikke i øvrigt anledning til bemærkninger.

Kontrol

Aalborg Kommune, Danske Vandværker, HOFOR og KL bemærker, at det er uklart hvordan kontrollen for bly og Legionella skal varetages i forbindelse med risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet.

Danske Vandværker bemærker, at det bør tydeliggøres i lovforslaget, at kommunernes risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet og kontrol i medfør heraf ikke har sammenhæng med de almene vandforsyningers kontrolprogram.

KL spørger ind til fsva. bly, hvordan det skal forstås, at vandforsyningernes vandanalyser kan indgå som del af kontrollen.

Aalborg Kommune spørger til, hvordan for kontrollen af parametrene (bly og Legionella) skal forstås, om kommunerne skal sørge for at kontrollen udføres, eller om kommunerne træffer afgørelse om, at ejer skal sørge for at prøverne udtages, samt om det er en opgave, der skal gentages.

Miljøministeriet bemærker, at risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet fsva. bly, herunder den generelle analyse af potentielle risici, og en efterfølgende kontrol af parameteren bly, hvis analysen giver anledning hertil, vil blive foretaget hvert sjette år, som krævet iht. drikkevandsdirektivet.

Miljøministeriet bemærker, at kontrollen for bly vil ske ved, at miljøministeren – på baggrund af den generelle analyse af potentielle risici for bly i forbrugernes fordelingsnet, som foretages af Miljøstyrelsen – vil træffe afgørelse over for de kommuner, for hvilke det vurderes relevant, at disse kommuner skal udføre kontrol af bly i drikkevandet i en eller flere nærmere bestemte typer ejendomme. Det vil dernæst være op til kommunerne i et kontrolprogram at fastlægge, hvor der helt præcist skal føres kontrol.

Hvis kommunalbestyrelsen har oplysninger fra vandforsyningens regelmæssige kontrol vedrørende bly i vandet i en ejendom, som samtidig omfattes blandt de ejendomme, der er udpeget på baggrund af den generelle analyse og miljøministerens afgørelse, vil sådanne oplysninger efter omstændighederne kunne begrunde, at kommunalbestyrelsen undlader at føre kontrol med ejendommen. Dette vil kunne være tilfældet, hvis oplysningerne godtgør, at mistanken om risici for overskridelse af parameterværdien for bly kan afvises. Lovforslaget giver ikke hjemmel til, at vandforsyningerne tager del i risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet eller med hensyn til foranstaltninger, der skal træffes.

Der henvises i øvrigt til afsnittet nedenfor under overskriften "Krav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand" for nærmere om markedsovervågning af de krav, der følger af direktivets artikel 11.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet bemærker, at det forventes, at den generelle analyse, der udføres i forbindelse med risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet fsva. Legionella, vil danne grundlag for udpegningen af prioriterede ejendomme, hvortil der vil kunne fastsættes krav om kontrol for Legionella. Det forventes at være bygningssejer, som vil være ansvarlig for at udføre kontrol for Legionella, hvilket kan omfatte udtagning af vandprøve og indsendelse af vandprøve til privat analyselaboratorium. Dette er præciseret i lovforslagets bemærkninger.

Dansk Miljøteknologi foreslår, at vandforsyninger får bedre adgangsmuligheder til private ejendomme, da dette vil hjælpe ved håndtering af større fælles problemer.

Miljøministeriet bemærker, at der allerede efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 64 er hjemmel til, at vandforsyninger, såfremt de er ledsaget af kommunen og bemyndiget hertil af kommunen, kan få adgang til private ejendomme uden retskendelse.

Foranstaltninger

Aalborg Kommune og Lolland Kommune bemærker, at det er uklart, hvordan og hvem der skal træffe foranstaltningerne forbundet med udkommet af risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet, herunder med hensyn til opgaven med at tilskynde ejere af offentlige og private ejendomme til at udføre en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet, og med hensyn til hvad der defineres som værende økonomisk og teknisk muligt i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der skal udskiftes blyrør. Lolland Kommune bemærker, at det er uklart, hvorvidt der vil være krav om udbedrende

foranstaltninger ved overskridelse af vejledende værdier som fx temperatur i forbindelse med risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet.

KL bemærker, at i forhold til udbedrende foranstaltninger og underretning af forbrugere anviser kommunerne normalt ikke en bestemt teknisk metode. I høringsbrevet lægges der op til, at kommunerne skal fastlægge, hvilke foranstaltninger, der skal til for at kunne overholde parameterværdierne for bly og Legionella. Er det en opgave som reguleres under byggeloven eller vandforsyningsloven? Eller begge regelsæt? Hvis det sidste er tilfældet, så opfordrer KL til meget klare snitflader mellem de to lovgivninger.

Miljøministeriet bemærker, at for bly vil miljøministeren kunne træffe generelle foranstaltninger, der gælder på landsplan, eller vil kunne træffe afgørelse om, at kommunerne skal træffe foranstaltninger, herunder foranstaltninger over for bestemte ejendomssejere i form af f.eks. tilskyndelse om at foretage risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet i ejendommen eller påbud om udskiftning af blykomponenter. Miljøministeren vil ved bekendtgørelse eller vejledning kunne specificere, hvordan vurderingen af, om det er teknisk og økonomisk muligt, skal foretages. Det vil dog være EU-domstolen, som har det endelige ord.

Social-, Bolig og Ældreministeriet bemærker, at der for Legionella skal træffes foranstaltninger, hvis parameterværdien er overskredet med henblik på at nedsætte risikoen for fremtidig overskridelse af parameterværdien. Hvad der udgør passende eller udbedrende foranstaltninger, kan tænkes sammen med drifts- og vedligeholdelseskravene i bygningsreglementet. For så vidt angår tilskyndelse til øget kontrol, vurderes disse at være mere overordnede, end hvad der kan varetages på bygningsniveau. Det vil som udgangspunkt være op til bygningssejeren at vurdere, hvilke foranstaltninger der skal til for at kunne overholde parameterværdien for Legionella.

For så vidt angår spørgsmålet om snitflader, henvises til svaret ovenfor vedrørende ressortfordeling.

Udgifter

Aalborg Kommune og KL bemærker, at der må forventes udgifter for kommunerne til udarbejdelse af risikovurdering, at træffe foranstaltninger og finansiering af drikkevandskontrollen, og at det bør afklares, hvor omfattende kommunernes opgave er, herunder at der kan være stor forskel på, hvor mange prioriterede ejendomme en kommune har. Aalborg Kommune bemærker, at gebyret kan blive dyrt, hvis det både skal dække udgifter til analyselaboratoriet, udarbejdelse af kontrolprogram, udsendelse af kontrolprogrammet, rykker/indskærpelse for manglende prøvetagning, opfølgning ved overskridelse og indberetning. Aalborg Kommune bemærker, at der vil være udgifter for kommunen forbundet med at yde Social-, Bolig og Ældreministeriet bistand med den generelle analyse og bemærker hertil, at det er uklart om denne bistand vil være tilbagevendende eller en engangsudgift for kommunerne. Aalborg Kommune bemærker, at den foreslåede bemyndigelse til at pålægge bygningssejer omkostninger i form af gebyrer, udgifter til kontrol samt udgifter til eventuelle udbedringsforanstaltninger også vil ramme kommunerne økonomisk, idet kommunerne, som bygningssejere pålægges disse omkostninger. Endvidere kan ændringerne medføre en forøgelse af omkostninger for kommunerne som bygherre, såfremt de nye regler medfører skærpede krav til materialevalg i forbindelse med opførelse af nye bygninger. Derudover foreslår Aalborg Kommune, at der udvikles et smart it-system til håndtering af opkrævning af gebyr, håndtering af kontrolprogrammer og eventuelle foranstaltninger iværksat på den baggrund, da dette vil lette arbejdsbyrden for kommunerne.

Miljøministeriet bemærker, at håndteringen af de økonomiske konsekvenser for kommunerne vil blive håndteret i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsen i bekendtgørelse. For kontrol af bly vil der med lovforslaget være hjemmel til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr til dækning af kommunernes omkostninger. Det er i det fremsatte lovforslag præciseret, at dette omfatter omkostninger ved analyselaboratoriets arbejde forbundet med kontrollen, herunder prøveudtagningen, analyse af vandet, kvalitetssikring m.v., samt ved den del af kommunalbestyrelsens sagsbehandling, der er forbundet med modtagelse og behandling af kontrolresultaterne. Omkostninger ved planlægning og iværksættelse af kontrollen samt eventuel opfølgende sagsbehandling vil ikke være omfattet. Gebyret vil skulle fastsættes i overensstemmelse med Finansministeriets budgetvejledning.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet bemærker, at lovforslaget ikke lægger op til, at der vil blive fastsat yderligere regler om vandinstallationernes fysisk-mekaniske egenskaber som supplement til bygningsreglementet.

Den generelle analyse i forbindelse med risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet for så vidt angår Legionella vil udføres af Social- og Boligstyrelsen. Det forventes ikke, at kommunerne skal bistå med den generelle analyse.

Social-, Bolig og Ældreministeriet vurderer, at opgaven med at modtage og opbevare indberetningerne for så vidt angår Legionella bliver i en størrelsesorden, hvor der på nuværende tidspunkt ikke er grundlag for at overveje at indføre et samlet system for dem. Der vil dog skulle anvendes et bestemt format. Social-, Bolig- og Ældreministeriet bemærker, at der er foretaget ændring i lovforslaget således, at der ikke påtænkes at indføres gebyrordning. De økonomiske udgifter for kommunerne vil blive håndteret ifm. den økonomiske høring af lovforslaget. I forbindelse med den økonomiske høring har Social-, Bolig- og Ældreministeriet for så vidt angår Legionella kortlagt opgavens omfang i relation til de forventede økonomiske konsekvenser.

Der henvises i øvrigt til konsekvensafsnittet i lovforslaget.

Indberetning

Aalborg Kommune bemærker, at det er uklart hvem der skal ajourføre datasæt, og hvilke IT-system, der skal anvendes til dette.

Miljøministeriet oplyser, at det påtænkes, at Jupiter-databasen skal benyttes til administrering af data indsamlet, som følge af regler, der udspringer af drikkevandsdirektivet, herunder regler om risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet. Indrapporteringen i JUPITER er ikke fastsat endnu. Indrapporteringen til et IT-system, forventeligt JUPITER, skal ske løbende af kommunerne og relevante aktører. Miljøstyrelsen er ansvarlige får indberetningen af et samlet datasæt om oplysningerne til Europa-Kommissionen.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet påtænker for nuværende ikke at benytte Jupiter-databasen til administrering af data for så vidt angår Legionella. Det forventes, at kommunerne vil skulle indberette data om kontrol for Legionella til Social- og Boligstyrelsen, som vil have ansvar for at indberette data til EU. Dette er præciseret i lovforslagets bemærkninger.

Tekniske emner

Dansk Miljøteknologi bemærker, at det er positivt, at risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet fokuserer på prioriterede ejendomme, og støtter, at opdelingen i koldt drikkevand og varmt brugsvand bibeholdes.

Miljøministeriet vurderer, at høringssvaret ikke giver anledning til ændring af lovforslaget.

Lolland Kommune, HOFOR og TEKNIQ arbejdsgiverne bemærker, at der er behov for, at forståelsen og afgrænsningen af en række begreber i lovforslaget tydeliggøres, herunder ”forbrugernes fordelingsnet”, ”vandhane”, ”taphane”, ”ejendom” og ”vandindlæg”. HOFOR bemærker, at det ikke fremgår tydeligt i lovforslaget om f.eks. vandmålere opsat af forsyningen inden for forbrugernes fordelingsnet vil skulle indgå i risikovurderingen, hvorfor det med fordel kan præciseres i bemærkningerne til lovforslaget eller som minimum i forbindelse med udmøntning ved bekendtgørelse.

Miljøministeriet har i det fremsatte lovforslag præciseret forståelsen og afgrænsningen af de nævnte begreber samt ensrettet terminologien i hele lovforslaget.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet har ikke aktuelle planer om at indføre definitioner. Social-, Bolig- og Ældreministeriet bemærker også, at definitioner vil have virkning på en række nuværende områder, som vil skulle gennemgås for overensstemmelse. Social-, Bolig og Ældreministeriet vurderer, at mht. kontrollen for Legionella vil det alene være relevant at udtage vandprøver ved tapstederne.

Dansk Industri bemærker, at det ikke kan forventes, at forbrugeren besidder den fornødne viden til at tage vare på risikohåndtering af deres eget fordelingsnet og egen vandkvalitet på professionel vis.

Miljøministeriet bemærker, at for bly vil det være kommunalbestyrelsen, som vurderer vandkvaliteten baseret på analyser foretaget af akkrediterede analyselaboratorier, og som vurderer hvilke foranstaltninger, der er egnede til risikohåndtering i den konkrete situation.

Social-, Bolig og Ældre ministeriet oplyser, at det følger den almindelige funktionsmåde for byggebyen og tilhørende bekendtgørelser, at bygningsejer selv har ansvar for at sikre bygningens stand, herunder i sundhedsmæssig henseende. Det bemærkes hertil, at foranstaltninger kan tænkes sammen med drifts- og vedligeholdelseskravene i bygningsreglementet.

Krav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand - §§ 56 a-56 d, artikel 11, stk. 1

Drikkevandsdirektivet fastsætter i artikel 11, stk. 1, fire væsentlige krav til materialer, som kommer i kontakt med drikkevand. De fire væsentlige krav gennemføres i dansk ret med forslaget til § 56 a, stk. 1. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af de fire væsentlige krav vedtager Kommissionen i henhold til direktivets artikel 11, stk. 2, gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de specifikke minimumskrav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand. Miljøministeren kan i medfør af forslaget til § 56 a, stk. 2, fastsætte nærmere regler om krav til hygiejne for materialer, som kommer i kontakt med drikkevand, jf. forslaget til § 56 a, stk. 1. Forordning (EU) 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (byggevareforordningen) indeholder i bilag V en række systemer til vurdering og kontrol af en ydeevnes konstans, herunder System 1+.

Dansk Miljøteknologi er positivt stemt overfor ensartede regler på tværs af EU. Det gælder også de harmoniserede hygiejnekrav til materialer og produkter i kontakt med drikkevand.

Danske Vandværker hilser det velkomment, at der nu kommer klare regler for materialer i kontakt med drikkevand i hele forsyningskæden fra boring til taphane. Med henvisning til forslaget til § 56 a, stk. 1, nr. 4, bemærker Danske Vandværker, at det bør fremgå, hvilken instans der afgør, om afsmitning fra et produkt er ”højere end nødvendigt”.

DANVA bemærker, at §§ 56-56 d implementerer artikel 11 i drikkevandsdirektivet ved henvisning til retsakter i form af afgørelser eller forordninger. DANVA bemærker videre, at disse retsakter endnu ikke er færdiggjort, og at der derfor ikke reelt er mulighed for at gennemskue retsakternes indflydelse på dansk vandforsyning på nuværende tidspunkt. DANVA finder, at det bør sikres, at bestemmelserne i lovforslaget henviser til alle retsakter, der udstedes i medfør af artikel 11. Endelig opfordrer DANVA til, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte danske regler, jf. § 56 a, stk. 2, udnyttes. Her tænkes især på krav til afgivelse af lugt og smag fra produkter, stoffer og materialer i kontakt med drikkevand.

GEUS bemærker, at det angives, at materialer, som kommer i kontakt med drikkevand, ikke må medføre afsmitning af forurenende stoffer til vandet på niveauer, der er højere end nødvendig i forhold til det tiltænkte formål med materialet. Det beskrives ikke nærmere i bekendtgørelsen, hvordan man i praksis afgør hvilke niveauer, der er nødvendige i forhold til det tiltænkte formål og dermed acceptable. Der henvises heller ikke til andre bekendtgørelser eller lignende, der kan bidrage til en afklaring af dette. En sådan beskrivelse eller henvisning vil være hensigtsmæssig.

HOFOR bemærker, at for så vidt angår den del af artikel 11, som omhandler regler om minimumskrav til hygiejne for materialer i kontakt med drikkevand, fremgår det, at de enkelte medlemsstater, navnlig når kvaliteten af specifikt lokalt råvand nødvendiggør det, ”kan fastsætte strengere beskyttelsesforanstaltninger for anvendelse af færdige materialer i specifikke eller behørigt begrundede tilfælde”, i tillæg til Kommissionens positivlister, der skal indeholde de specifikke minimumskrav til materialer i kontakt med drikkevand. Af bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at det ikke aktuelt er hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse i § 56 a til dette, men at der på sigt kan opstå behov herfor. HOFOR efterlyser derfor, at det af bemærkningerne fremgår, hvorvidt der i den forbindelse vil kunne meddeles dispensation af ministeren i de tilfælde, at en forsyning som følge af at skulle opretholde forsyningssikkerheden kun kan installere komponenter, der er godkendt efter den foreslåede System 1+ ordning som fremadrettet vil regulere materialer, der kommer i kontakt med drikkevand. HOFOR ønsker derudover at rejse et opmærksomhedspunkt i forhold til udmøntningen af § 56 a, idet standarderne i EU typisk er baseret på kloreret drikkevand, og at dette vil kunne medføre, at det danske drikkevand vil få en forringet smag og lugt. HOFOR opfordrer derfor til, at der bør findes en bedste fælles reference, som eksempelvis kan inkludere krav om testvand uden klor med lavt indhold af organisk stof samt lav ledningsevne.

KL bemærker, at i relation til produkter i kontakt med drikkevand, kan der være en udfordring med stoffer på kandidatlisten (REACH-forordningen), der indgår med under 0,1%, ikke behøver deklarering, fx PFAS.

Teknologisk Institut finder, at det bør tydeliggøres, at der skal foretages tests iht. kravene i bilag V i drikkevandsdirektivet, og at der for produkter, der er fremstillet af organiske materialer, skal foretages test af de færdige produkter og komponenter, jf. bilag V, iht. relevante prøvningsstandarder. Teknologisk Institut finder videre, at danske hygiejnekrav ikke umiddelbart kan formodes overholdt ved opfyldelse af kravene i tabel 1 i bilag V, og at den nordiske korttidstest efter NKB-metoden bør fastholdes. Teknologisk Institut bemærker, at GCMS-metoden for analysering af uforudsete stoffer ikke er tilstrækkelig specifik til analysering af alle uforudsete stoffer, og finder, at angivelse af metode bør undtages i den danske lovgivning, så laboratoriet kan vælge den bedst egnede metode. Teknologisk Institut bemærker derudover, at overskriften ”organoleptiske prøvninger” i tabel 1 er misvisende, da den ifølge tabellen også omfatter farve og turbiditet, som bestemmes vha. definerede analysemetoder, og at ordet ”aroma” skal erstattes af ”smag”. Endelig bemærker Teknologisk Institut, at bruseslanger og tilhørende produkter, bør være omfattet af tests iht. bilag V, tabel 1, med særligt fokus på bakteriel vækst.

Miljøministeriet skal indledningsvist bemærke, at der ikke på nuværende tidspunkt kan foreslås ændringer til drikkevandsdirektivet. Miljøministeriet bemærker dernæst, at det følger af artikel 11, stk. 2, 1. afsnit, at Kommissionen med henblik på at sikre ensartet anvendelse af artikel 11, stk. 1, (de fire væsentlige krav) vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de specifikke minimumskrav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand på grundlag af principperne i bilag V. Miljøministeriet bemærker videre, at det følger af overskriften til bilag V, at bilaget omhandler principper for etablering af fremgangsmåder (understregning foretaget her). De gennemførelsesretsakter, som Kommissionen pålægges at vedtage, er opregnet i direktivets artikel 11, stk. 2, 1. afsnit, litra a-c.

Kommissionen har med hjemmel i artikel 11, stk. 2, 1. afsnit, litra a, vedtaget en gennemførelsesbeslutning for så vidt angår metoder til test og accept af udgangsstoffer, sammensætninger og bestanddele, der skal opføres på de europæiske positivlister. Kommissionen har endvidere med hjemmel i artikel 11, stk. 2, 1. afsnit, litra b, vedtaget en gennemførelsesbeslutning for så vidt angår oprettelsen af de europæiske positivlister over udgangsstoffer, sammensætninger eller bestanddele, som er godkendt til anvendelse ved fremstilling af materialer eller produkter, som kommer i kontakt med drikkevand. Kommissionen har endvidere med hjemmel i artikel 11, stk. 5, vedtaget en delegeret forordning for så vidt angår fastsættelse af en procedure for opførelse på eller fjernelse fra de europæiske positivlister over udgangsstoffer, sammensætninger eller bestanddele. Endelig har Kommissionen med hjemmel i artikel 11, stk. 2, 1. afsnit, litra c, vedtaget en gennemførelsesbeslutning for så vidt angår procedurer og metoder for test og accept af færdige materialer som anvendt i produkter, der kommer i kontakt med drikkevand.

Miljøministeriet bemærker, at gennemførelsesbeslutningerne er bindende for dem, som afgørelserne berører, og vil som sådanne ikke skulle gennemføres i dansk ret. Den delegerede forordning vil være umiddelbart gældende i dansk ret. Det er på denne baggrund Miljøministeriets vurdering, at stoffer m.v., som er eller bliver opført på de europæiske positivlister, vil opfylde de fire væsentlige krav, herunder kravet om, at de ikke må medføre afsmitning af forurenende stoffer til vandet på niveauer, der er højere end nødvendig i forhold til det tiltænkte formål med materialet. Miljøministeriet bemærker, at det ikke er regeringens politik at fastsætte nationale krav til materialer, som kommer i kontakt med drikkevand medmindre, der er helt særlige grunde hertil.

Kommissionen har med hjemmel i artikel 11, stk. 8, vedtaget en delegeret forordning, som fastsætter de relevante procedurer for overensstemmelsesvurdering, på grundlag af modulerne i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter. Der kan eksempelvis være tale om EU-typeafprøvning, typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol eller typeoverensstemmelse på grundlag af kvalitetssikring af fremstillingsprocessen. Den delegerede forordning vil være umiddelbart gældende i Danmark. Det er på baggrund af ovenstående Miljøministeriets vurdering, at regulering af krav til hygiejne for materialer, som kommer i kontakt med drikkevand, herunder materialer i produkter, som kommer i kontakt med drikkevand, på EU-niveau alene fastsættes i drikkevandsdirektivet (som gennemført i dansk ret) og i retsakter udstedt af Kommissionen i henhold til drikkevandsdirektivet. Det er følgelig Miljøministeriets vurdering, at det System 1+, som er omhandlet i bilag V i byggevareforordningen, ikke fremover vil finde selvstændig anvendelse på krav til hygiejne for materialer, som kommer i kontakt med drikkevand, herunder materialer i produkter, som kommer i kontakt med drikkevand. Byggevareforordning, herunder dennes bilag V, vil efter Miljøministeriets vurdering fremover finde anvendelse på fysisk-mekaniske krav til produkter, som kommer i kontakt med drikkevand. Der henvises endvidere til Miljøministeriets bemærkninger vedr. markedsførings- og formodningsregler

Test og accept af færdige materialer som anvendt i et produkt foretages som nævnt ovenfor i henhold til Kommissionens gennemførelsesbeslutning om procedurer og metoder til test og accept af færdige materialer som anvendt i et produkt, der kommer i kontakt med drikkevand.

Miljøministeriet bemærker, at Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 10, anmoder en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en europæisk standard for ensartet test og vurdering af produkter i kontakt med drikkevand. Det er Miljøministeriets vurdering, at såfremt der er væsentlige faglige argumenter herfor, vil der i forbindelse hermed kunne arbejdes for, at der fastsættes krav til henholdsvis klorret og ikke-klorret vand, som skal danne grundlag for den pågældende test og accept. Miljøministeriets bemærker afslutningsvist, at lovforslaget ikke fastsætter regler om de specifikke krav til test af materialer og udgangsstoffer i færdige materialer, som kommer i kontakt med drikkevand, men at sådanne krav håndteres under de retsakter, som Kommissionen har vedtaget.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Forholdet mellem forslagene til §§ 56 a og 56 e

Med forslaget til § 56 a, stk. 1, foreslås de fire væsentlige krav i drikkevandsdirektivets artikel 11, stk. 1, gennemført, mens miljøministeren med forslaget til § 56 a, stk. 2, bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om krav til hygiejne for materialer, som kommer i kontakt med drikkevand. Med forslaget til § 56 e bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om anvendelse af og krav til behandlingskemikalier og filtermedier, der kommer i kontakt med drikkevand.

HOFOR finder det uklart, hvordan den nye § 56 b hænger sammen med § 56 e for de materialer, der kommer i kontakt med behandlingskemikalier f.eks. i forbindelse med blødgøring. HOFOR spørger til, om det i forbindelsen med udmøntningen af § 56 b bliver vurderet om råvand, der er af reducerende eller korrosiv karakter, vil skulle vurderes anderledes henset til den kemiske forskel på lige fod med f.eks.

Miljøministeriet lægger til grund, at der med HOFOR's høringssvar er tænkt på, hvordan § 56 a hænger sammen med § 56 e. Miljøministeriet bemærker, at § 56 a, stk. 1, alene fastsætter de væsentlige krav, som materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, skal overholde, når de pågældende materialerne bruges i de situationer, som er angivet i bestemmelsen. De specifikke minimumskrav til hygiejne for stoffer m.v. fastsættes i de retsakter, som Kommissionen skal udarbejde i medfør af artikel 11, stk. 2, i drikkevandsdirektivet, og i givet fald i regler udstedt i medfør af § 56 a, stk. 2. Det er Miljøministeriets vurdering, at når materialer overholder de lovgivningsmæssigt fastsatte krav til materialer i kontakt med drikkevand, vil de fire væsentlige krav også være overholdt. Miljøministeriet bemærker videre, at krav til materialer i medfør af § 56 a og § 56 e begge har til formål at sikre samme fire væsentlige krav. Hertil oplyser Miljøministeriet, at der ved behandlingskemikalier skal forstås stoffer eller blandinger, der tilsættes vandet, og har til formål at behandle vandet ved f.eks. at fjerne mikroorganismer, justere pH-værdien eller ændre vandets kemiske sammensætning, og at der ved filtermedier skal forstås et medie, som f.eks. aktivt kul, polymerbaserede filtre eller biologiske aktive filtre, der har til formål at filtrere vand, som led i produktionen af drikkevand. Det er således Miljøministeriets vurdering, at faste komponenter i f.eks. et blødgøringsanlæg, skal overholde krav i medfør af § 56 a, og at udskiftelige medier og kemikalier, som f.eks. pellets og pH-regulering, skal overholde krav i regler fastsat i medfør af § 56 e. Miljøministeriet bemærker endelig, at de nærmere krav til behandlingskemikalier og filtermedier vil følge ved fastsættelsen af regler i henhold til bemyndigelsen.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Markedsførings- og formodningsregler - § 56 b, artikel 11, stk. 7

Med forslaget til § 56 b, stk. 1, gennemføres drikkevandsdirektivets artikel 11, stk. 7, 1. afsnit. Artikel 11, stk. 7, 2. afsnit, foreslås gennemført ved tilføjelsen af et nyt nr. 5 i § 5, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning. Artikel 11, stk. 7, 3. afsnit, giver medlemsstaterne mulighed for, navnlig når kvaliteten af specifikt lokalt råvand nødvendiggør det, at vedtage strengere beskyttelsesforanstaltninger for anvendelsen af færdige materialer i specifikke eller behørigt begrundede tilfælde.

Dansk Industri fremhæver, at for materialer i forbindelse drikkevand og behandlingskemikalier er det væsentligt, at der gennemføres ensartede godkendelses- og kontrolprocedurer på tværs af EU-landene, så der reelt bliver et indre marked for disse produkter. Dansk Industri støtter endvidere, at GDV-ordningen bliver afløst af en EU-ordning, og påpeger samtidig, at de ikke finder, at der bør fastsættes yderligere krav end det, der fremgår af direktivet af hensyn til muligheden for at afsætte varer på tværs af EU.

Danske Vandværker anfører, at brugen af ordet "formodes" i § 56 b er problematisk, fordi en almen vandforsyning ikke kan føle sig tryk ved indkøb af et produkt på baggrund af en formodningsregel. Danske Vandværker anfører videre, at det bør fremgå, at anvendelse efter en formodningsregel er at betragte som godkendt på gældende tidspunkt.

DANVA bemærker, at den såkaldte formodningsregel skal udformes, så der ikke kan opstå tvivl om, at et materiale eller et produkt skal underlægges test, godkendelse, krav om certificering og overensstemmelseserklæringer, inden det markedsføres.

DHI citerer artikel 11, stk. 7, og foreslår, at bestemmelsen tilrettes, så den kan finde anvendelse til at afvise materialer, hvor migrationen af sundhedsskadelige kemiske stoffer fra materialer overskrider det niveau, der har været accepteret i Danmark.

Det er Miljøministeriets vurdering, at artikel 11, stk. 7, 1. og 2. afsnit, fastsætter frihandels- og markedsføringsregler i EU's indre marked, for så vidt angår produkter, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand. Miljøministeriet bemærker, at formodningsreglen i forslaget til § 56 b, stk. 1, ikke står alene, men er ét af elementerne i det sammenhængende system, som etableres med drikkevandsdirektivet i hver enkelt medlemsstat i EU. Dette sammenhængende system omfatter alle led lige fra krav til test og accept af udgangsstoffer, sammensætninger eller bestanddele i henhold til Kommissionens gennemførelsesbeslutning, etablering af europæiske positivlister over stoffer, sammensætninger og bestanddele, som er godkendt til anvendelse ved fremstilling af materialer og produkter, jf. Kommissionens gennemførelsesbeslutning, regler for at optage eller fjerne stoffer m.v. på positivlisten, jf. Kommissionens delegerede forordning, og krav til test og accept af færdige materialer som anvendt i produkter, som kommer i kontakt med drikkevand i henhold til Kommissionens gennemførelsesbeslutning, over regler for udpegning og akkreditering af bemyndigede organer, de bemyndigede organers overensstemmelsesvurdering af produkterne, de bemyndigede organers certificering af produkterne, den erhvervsdrivendes udstedelse af overensstemmelseserklæring i henhold til Kommissionens delegerede forordning, og EU-mærkning af produkterne, jf. Kommissionens delegerede forordning, til den generelle pligt for de erhvervsdrivende til at sikre, at et produkt, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, opfylder kravene det foreslåede § 56 a, stk. 1, i vandforsyningsloven, krav fastsat i regler udstedt i medfør af det foreslåede § 56 a, stk. 2, i vandforsyningsloven og de specifikke minimumskrav til hygiejne som fastsat i retsakter vedtaget i henhold til drikkevandsdirektivet. Miljøministeriet bemærker videre, at dette sammenhængende system i kraft af drikkevandsdirektivet etableres i alle medlemslande i EU. Det er således Miljøministeriets vurdering, at formodningsreglen

i forslaget til § 56 b, stk. 1, går på, at et produkt, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, overholder samtlige EU og nationalt fastsatte krav, således som det er foreskrevet i de ovenfor nævnte retsakter, når det markedsføres i Danmark. Miljøministeriet finder, at dette sammenhængende system grundlæggende svarer til den gældende ordning i Danmark – blot udvidet til at omfatte hele EU. Der henvises endvidere til Miljøministeriets bemærkninger ovenfor til krav til hygiejne for materialer og produkter i kontakt med drikkevand.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Mærkning - artikel 11, stk. 11

Kommissionen fastsætter i henhold til artikel 11, stk. 11, harmoniserede specifikationer for en mærkning, der er synlig, letlæselig og ikke kan slettes, og som skal bruges til at angive, at produkter i kontakt med drikkevand er i overensstemmelse med artikel 11. Med forslaget til § 56 b, stk. 3, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om krav til mærkning af et produkt, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, jf. forslaget til § 56 a, stk. 2.

Dansk Miljøteknologi bemærker, at det ikke er ønskværdigt, at det fysiske mærke placeres på selve produktet, og at det skal sidde på emballagen, for ikke at påvirke udvikling og design af produkterne.

Miljøministeriet bemærker, at Kommissionen med hjemmel i artikel 11, stk. 11, vedtager en delegeret forordning om harmoniserede specifikationer for mærkning af produkter, som kommer i kontakt med drikkevand. Den delegerede forordning vil være umiddelbart gældende i Danmark. Det følger af artikel 1, i det foreliggende udkast til delegeret forordning, at den mærkning, der henvises til i drikkevandsdirektiv V (mærkningen) skal indeholde det symbol, der er gengivet i bilaget til den delegerede forordning. Symbolet skal være mindst 5 mm højt. Det følger videre, at hvor symbolet med mindste størrelse ikke kan anbringes på en eller flere overflader på produktet, anbringes det på emballagen og på dokumentationen. Endelig følger det, at symbolet skal anbringes synligt på en eller flere af produktets overflader, på alle tekniske og administrative dokumenter, som ledsager produktet (dokumentationen) og på produktets emballage. Miljøministeriet bemærker videre, at miljøministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om krav til mærkning af et produkt, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand. Et udkast til en sådan bekendtgørelse vil i givet fald blive sendt i offentlig høring inden udstedelsen.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Klageadgang og klageafskæring

Med forslaget til § 56 c, stk. 2, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om udpegning af bemyndigede organer. Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om, hvilke opgaver de bemyndigede organer skal udføre. Med forslaget til § 56 c, stk. 4, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om klageadgang herunder om klageafskæring.

Dansk Miljøteknologi bemærker i forhold til den foreslåede bemyndigelse i 56 c, stk. 4, for ministeren til at fastsætte regler om klage, herunder om klageafskæring, at det handler om producenters adgang til markedet, og at det kan være liv eller død for virksomheder. Dansk Miljøteknologi finder, at virksomhederne skal høres, hvis de er uenige i en afgørelse.

Miljøministeriet bemærker, at Kommissionen med hjemmel i direktivets artikel 11, stk. 8, har vedtaget en delegeret forordning for så vidt angår fastsættelse af overensstemmelsesvurderingsprocedurer for produkter, der kommer i kontakt med drikkevand, og regler for udpegelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, der skal deltage i sådanne procedurer.

Den delegerede forordning vil være umiddelbart gældende i Danmark. Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i § 56 c, stk. 4, vil blive udnyttet til at afskære klage over disse afgørelser til anden administrativ myndighed. Det følger af artikel 4, stk. 7, i afgørelse 768/2008, at det bemyndigede organs afgørelser skal kunne appelleres. Det er Miljøministeriets vurdering, at der heri ligger, at producenten eller importøren skal kunne klage over en afgørelse overfor det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ skal herefter behandle klagen i henhold til den standard for krav til kompetence, konsistent udførelse af aktiviteter og upartiskhed hos organer, der udfører certificering af produkter, processer og serviceydelser, som gælder for det bemyndigede organ. Miljøministeriet bemærker endvidere, at det står producenten eller importøren frit for at vælge et hvilket som helst bemyndiget organ i EU.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Fødevarerkontaktmaterialer

Drikkevandsdirektivet stiller hygiejnekrav til materialer, som kommer i kontakt med drikkevand, herunder om afgivelse af stoffer til drikkevandet og om negativ påvirkning af drikkevandets farve, lugt eller smag. Forordningen om fødevarerkontaktmaterialer stiller parallelt hermed krav til materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer.

Landbrug og Fødevarer anmoder om, at der i implementeringen undgås overlap mellem kravene til ”godkendt til drikkevand” og kravene til fødevarerkontaktmaterialer, så det undgås, at eksempelvis vandbehandlingsanlæg, tanke, rør m.v. reguleres af begge regelsæt.

Miljøministeriet bemærker, at den europæiske positivliste over udgangsstoffer for organiske materialer i henhold til artikel 11, stk. 3, 2. afsnit, tager hensyn til den liste, som Kommissionen har udarbejdet i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1935/2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer. Miljøministeriet noterer sig, at forordningen om fødevarerkontaktmaterialer i henhold til dennes artikel 3, litra a, ikke finder anvendelse på faste installationer i offentlige eller private vandforsyningsystemer. Miljøministeriet noterer sig endvidere, at begrebet fødevarer omfatter vand efter det sted, hvor kravene skal overholdes i henhold til artikel 6 i drikkevandsdirektivet, og uden at det berører kravene i drikkevandsdirektivet, jf. artikel 2, 2. afsnit, i fødevarerforordning (EF) Nr. 178/2002. Der henvises endvidere til Miljøministeriets bemærkninger ovenfor vedrørende krav til hygiejne for materialer og produkter i kontakt med drikkevand.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Overgangsperiode

Den gældende danske ordning vedrørende markedsføring og salg af byggevarer i kontakt med drikkevand opretholdes, indtil de nye EU-regler træder i kraft.

Dansk Miljøteknologi bemærker, at der vil være en overgangsperiode, inden den nye EU-mærkningsordning træder i kraft, der bliver svær at manøvrere i for producenterne. Gældende regler i den mellemliggende periode skal kommunikeres klart og tydeligt.

Danske Vandværker finder, at det bør fremgå, hvordan almene vandforsyninger og producenter skal forholde sig i overgangsperioden indtil EU's harmoniseringsregler træder i kraft, og at der bør indsættes et afsnit i lovtæksten, som vedrører overgangsperioden.

Miljøministeriet bemærker, at efter høringen er overgangsperioden mellem de nuværende regler og de nye EU-regler beskrevet mere udførligt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Markedsovervågning

Danske Vandværker bemærker, at kontrol af parameteren bly bør indgå i Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning af produkterne som reguleret i lov om produkter og markedsovervågning.

Miljøministeriet bemærker, at det følger af drikkevandsdirektivet, at markedsovervågningsforordningen finder anvendelse på produkter, der er omfattet af direktivets artikel 11. Sikkerhedsstyrelsen under Erhvervsministeriet vil udføre denne markedsovervågning, jf. den foreslåede ændring af lov om produkter og markedsovervågning i lovforslaget. Miljøministeriet bemærker, at der ikke er tale om en ændring i forhold til gældende ret, hvorefter kontrol med markedsføring og salg af fabriksfremstillede byggevarer også udøves af Sikkerhedsstyrelsen, jf. § 1 i GDV-bekendtgørelsen. Der vil derimod ikke udføres en kontrol af, om produkter, der allerede er installeret i en ejendom, overholder de krav, der følger af artikel 11.

For nærmere om den kontrol af bly i drikkevandet i installerede vandinstallationer, som kommunerne vil skulle udføre i nærmere bestemte ejendomme, til opfyldelse af direktivets artikel 10, henvises til afsnittet ovenfor under overskriften om risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet mv.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Behandlingskemikalier og filtermedier - § 56 e

Der lægges med lovforslaget op til at indføre bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om, at vandforsyningernes anvendelse af behandlingskemikalier og filtermedier skal følge gældende EU-standarder, og at kommunerne får en besparelse ved ikke at skulle meddele tilladelser til anvendelse af disse.

Høringssvarene indeholder spørgsmål til, hvorledes der skal føres kontrol med vandforsyningers overholdelse af disse regler, en tilkendegivelse om, at der fortsat vil være en opgave for kommunerne, samt ønske om tydeliggørelse af definitionen på behandlingskemikalier og filtermedier.

Aalborg Kommune bemærker, at det er deres forståelse, at kommunen fortsat vil have en tilsynsforpligtelse vedrørende vandforsyningernes anvendelse af vandbehandlingskemikalier og filtermedier, og at der dermed ikke vil være tale om en besparelse for kommunen.

KL bemærker, at de ikke er enige i, at regler i medfør af lovforslaget om vandforsyningernes anvendelse af behandlingskemikalier og filtermedier vil medføre en besparelse for kommunerne. Derudover anmoder KL om præcisering af reglerne for kontrol med vandforsyningernes anvendelse af behandlingskemikalier og filtermedier.

HOFOR bemærker, at der mangler en tydelig definition for materialer i kontakt med drikkevand og herunder hvilke filtermedier og behandlingskemikalier, der omfattes af reglerne. Derudover efterspørger HOFOR en konsekvensændring af reglerne på andre område, om bl.a. krav til indhold af vilkår om behandlingskemikalier i tilladelser, som følge af de nye regler. HOFOR bemærker, at lovforslaget om ændring til § 71 a i vandforsyningsloven bør præciseres, således at internationale vedtagelser og tekniske specifikationer (EU-standarder) skal foreligge på engelsk, hvis de ikke

forefindes på dansk. Endelig finder HOFOR, at der mangler et vurderingsorgan til kvalitetssikring af EU-standarderne.

Danske Vandværker bemærker, at det er uklart hvorvidt § 56 e kun omfatter de behandlingskemikalier og filtermedier, der anvendes i forbindelse med videregående vandbehandling, eller om filtermateriale, der indgår som en del af den simple vandbehandling, også er omfattet. Derudover ønsker Danske Vandværker tydeliggjort, hvorledes § 56 e omfatter filtermedier, der allerede er anvendt i vandbehandlingssystemet.

Miljøministeriet bemærker, at ministeren i overensstemmelse med kravene i artikel 12 vil fastsætte regler om, at vandforsyningerne skal føre egenkontrol med, at de behandlingskemikalier eller filtermedier, som forsyningen anvender, opfylder kravene i standarderne. Der har ikke på nuværende tidspunkt været krav om egenkontrol, hvorfor det vil lette kommunens arbejde. Herudover vil kommunalbestyrelsen dog i tråd med deres allerede gældende tilsynsopgave fortsat skulle føre tilsyn. Der er samlet set tale om en besparelse.

Miljøministeriet har tilføjet en definition af behandlingskemikalier og filtermedier i lovforslagets bemærkninger.

Miljøministeriet oplyser, at kommunerne i medfør gældende regler ikke har en hjemmel til at meddele tilladelse til anvendelse af behandlingskemikalier og filtermedier. Miljøministeriet er dog bekendt med, at flere kommuner har givet tilladelse til brugen af behandlingskemikalier og filtermedier i medfør af § 21 i vandforsyningsloven. Lovforslaget vil samle regler om behandlingskemikalier og filtermedier i § 56 e, med hvilken der også vil blive fastsat regler om anvendelse af og krav til behandlingskemikalier og filtermedier fremadrettet.

Miljøministeriet kan oplyse, at der fortsat vil skelnes mellem behandlingskemikalier og filtermedier til simpel og videregående vandbehandling. Nærmere regler vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau.

Miljøministeriet kan oplyse, at § 56 e også vil omfatte behandlingskemikalier og filtermedier, som bruges i vandforsyningen på nuværende tidspunkt, og som har været anvendt før lovens ikrafttræden. Miljøministeriet vil fastsætte passende overgangsordninger for sådanne behandlingskemikalier og filtermedier. Det er nærmere beskrevet i bemærkningerne, og konkrete overgangsordninger vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau.

Miljøministeriet oplyser, at det med forslaget til ændringen af § 71 a lovliggøres, at internationale vedtagelser og tekniske specifikationer kan findes på andet sprog end dansk, som f.eks. engelsk. Det er Miljøministeriets vurdering at størstedelen af standarderne vil findes på engelsk.

Dansk Miljøteknologi bemærker, at vandforsyningsloven med fordel kunne bringe brugen af teknologi mere i spil, fx i forhold til at kræve rensning af drikkevandet. Derudover opfordrer Dansk Miljøteknologi generelt Danmark til at være ambitiøs i forhold til implementeringen af EU-direktiver, da vandbranchen er afhængig af ambitioner og visioner på vandområdet. Endelig efterspørger Dansk Miljøteknologi i forhold til den risikobaserede tilgang for hele forsyningskæden, at risikovurderinger og risikostyringer sker på baggrund af en forudgående interessentinddragelse. Dansk Miljøteknologi opfordrer endvidere til hurtigere implementering af direktivet. Dansk Miljøteknologi mener mht. risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet, at det er fornuftigt at lægge op til, at indsatsen skal fokuseres på prioriterede ejendomme.

Miljøministeriets bemærker, at formålet med drikkevandsdirektivet er ikke at implementere mere rensning af drikkevandet men at sikre rent drikkevand. Det er netop hensigten i direktivets artikel 8, der implementeres i § 10 a, at risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand skal ske med henblik på at gøre vand mindre behandlingskrævende.

Anvendelse af indikatorparametre til kontrolformål samt vurdering af og underretning om sundhedsfare og nærliggende sundhedsfare - § 62

KL bemærker om § 62, stk. 3, at formuleringen er uklar og at indikatorparametre bør medtages i paragraffen.

Miljøministeriet oplyser, at det foreslåede § 62, stk. 2, 3. pkt. i lovforslaget som fremsat (§ 62, stk. 3 i høringsudgaven) kun vedrører de parametre, der er opført på bilag I, del D, i drikkevandsdirektiv V, for nuværende bly og Legionella. Parametrene på dette bilag anses ikke for indikatorparametre, men derimod kvalitetskrav. Derfor bør indikatorparametre ikke nævnes i den foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen har til formål at gennemføre artikel 14, stk. 2, 2. pkt., i direktivet.

KL, Danske Vandværker og Dansk Miljøteknologi bemærker om § 62, stk. 6, at formuleringen er uklar, at det bør præciseres, at det er Styrelsen for Patientsikkerhed, der vurderer, om vandet er sundhedsfarligt, samt at det ikke er hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen skal vurdere om en overskridelse er ubetydelig, og at det bør være Styrelsen for Patientsikkerhed, som vurderer dette. Derudover efterspørger KL henvisninger til dansk lovgivning i stedet for bilag i direktivet, og at indikatorparametre (fx coliforme bakterier og kim ved 22°C) bør være omfattet af bestemmelsen, da der er fastlagt "koge grænser" for disse parametre i kogevejledningen.

Miljøministeriet vurderer, at tilføjelsen i artikel 14, stk. 3, 2. pkt., i drikkevandsdirektiv V, alene er en præcisering af, at overskridelse af parameterværdierne i direktivets bilag I, del A og B, altid vil anses for en potentiel fare, mens dette omvendt ikke altid vil være tilfældet for overskridelse af parameterværdier på direktivets bilag I, del C (indikatorparametre). Dette er i overensstemmelse med gældende dansk ret og praksis, og Miljøministeriet finder derfor ikke anledning til at ændre i den gældende bestemmelse af den grund. Vandforsyningsloven § 62, stk. 5 (i høringsudgaven stk. 6) er dog opdateret, så bestemmelsen retvisende angiver den myndighed, Styrelsen for Patientsikkerhed, som har kompetenceområdet i dag. Endvidere er det foreslået præciseret – for at sikre ensartet gennemførelse i loven af direktivets begreb om "potentiel fare" – at drøftelsen med Styrelsen for Patientsikkerhed ikke blot skal ske, når vandet bedømmes sundhedsfarligt, men også når der er nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt. Drøftelsen skal ske uafhængigt af, om sundhedsfaren mv. skyldes en overskridelse af kvalitetskrav, indikatorparametre eller andet. Miljøministeriet har ikke i øvrigt fundet anledning til at ændre i bestemmelsen.

KL og Danske Vandværker bemærker om § 62, stk. 8, at formuleringen er uklar i forhold til forpligtelsen om rådgivning af forbrugeren. KL bemærker, at ændringen er en udfordring for kommunerne, som har en vejledningsforpligtelse, men ikke forpligtelse til at rådgive, samt at "normal tjeneste" bør ændres til "almindelig drift". Danske Vandværker bemærker, at det er positivt, at der nu bliver pligt for vandforsyningen til at oplyse forbrugerne om, når driften igen er normal efter en utilsigtet hændelse, men bemærker, at det er uklart, hvem der skal sørge for at ajourføre rådgivning af forbrugere.

Miljøministeriet vurderer, at artikel 14, stk. 4, i drikkevandsdirektiv V, alene stiller krav om, at medlemsstaterne vejleder forbrugerne. Den foreslåede nyaffattelse af § 62, stk. 7 (i høringsudgaven § 62, stk. 8) anvender derfor den terminologi i stedet for "rådgivning". Miljøministeriet er endvidere enig med KL i, at formuleringen "normal tjeneste" ikke er gængs sprogbrug i dansk ret, og at "den almindelige drift" er mere passende, hvilket derfor er tilrettet i lovforslaget som fremsat. Det vil være kommunalbestyrelsen, der skal sørge for at ajourføre vejledningen til forbrugerne, hvilket er præciseret i lovforslaget som fremsat.

HOFOR bemærker om gennemførelsen af artikel 14 i direktivet, at det er vigtigt, af hensyn til en ensartet styring og kontrol hos landets forsyninger og myndigheder, at de indikatorparametre, der i direktivet er angivet med ”ingen unormal ændring” fortsat i den danske gennemførelse i bekendtgørelser har en parameterværdi, og at disse ikke lempes.

HOFOR og Lolland Kommune bemærker, at det af lovforslaget ikke er tydeligt, hvilke foranstaltninger, der skal træffes ved overskridelse af indikatorparametre, samt om foranstaltningerne også gælder for drikkevandskvalitetskriterierne. Hertil understreger HOFOR, at det er vigtigt ikke at negligere, at overskridelse af indikatorparametre på sigt kan føre til forringet og sundhedsskadelig vandkvalitet, hvis indholdet ikke nedbringes. Lolland Kommune spørger, om begrebet ”sundt og rent drikkevand” giver mulighed for, at kommunen kan regulere med påbud efter § 62 (stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, 1. pkt. ”kvalitetskrav eller indikatorparametre”) hvis drikkevandskvalitetskriterierne (Bilag B i drikkevandsvejledningen) og vejledende værdier overskrides på lige vilkår som drikkevandskvalitetskrav.

DANVA bemærker, at indførelsen af begrebet indikatorparametre gør op med praksis om, at kvaliteten af den simple vandbehandling reguleres ens for alle og baseres på kvalitetskrav, og DANVA mener, at det vil være en barriere for at opnå rent og sundt vand, hvis der gives mulighed for at indikatorparametre fraviges efter en lokal vurdering.

Derudover bemærker Danske Vandværker, HOFOR og Aalborg Kommune at begrebet ”indikatorparameter” bør defineres.

Det er i det fremsatte lovforslag præciseret, at indikatorparametre er parametre, der ikke er fastsat af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed, men alene til kontrolformål. Dvs. overskridelse af indikatorparametrene er en indikator for, at der er noget galt med vandet, som bør undersøges nærmere, men vandet udgør ikke nødvendigvis nogen risiko eller fare. Årsagen til overskridelsen af indikatorparametre skal således fortsat undersøges, og med lovforslaget skal dette, både for kvalitetskrav og indikatorparametre, undersøges straks, som krævet efter drikkevandsdirektivet. Bedømmes overskridelsen af indikatorparametre at være sundhedsfarlig, eller er der nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt, herunder en overskridelse, der på sigt medfører sundhedsfare mv., vil der som hidtil skulle træffes foranstaltninger f.eks. påbud efter den gældende bestemmelse i § 62, stk. 3, i vandforsyningsloven, jf. § 62, stk. 1. Indikatorparametre kan kun fraviges, hvis det ikke medfører en sundhedsfare eller nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt.

Drikkevandskvalitetskriterier er vejledende værdier, der kan anvendes, hvis stoffet findes i drikkevandet. Anvendelsen af § 62 er ikke begrænset til stofferne på drikkevandsbekendtgørelsen, og finder derfor anvendelse, hvis vandet vurderes sundhedsfarligt eller der er nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt.

Adgang til drikkevand og fremme af brugen af drikkevand fra vandhanen - vandforsyningslovens §§ 64 b og 64 c - lovforslagets § 1, nr. 42 og pkt. 3.5

Generelle betragtninger

DANVA og HOFOR støtter tilgængelighed af vand til alle grupper og fremme af brug af vand fra vandhanen.

Projekt Udenfor bemærker, at Miljøministeriet kunne tilføje 'for alle' til sidst i sætningen 'forbedret adgang til drikkevand' i lovforslagets §1 nr. 3, for at betone den lige ret i overensstemmelse med drikkevandsdirektivets mål om at sikre forbedret adgang til drikkevand "for alle i Unionen".

Aalborg Forsyning bemærker, at sikring af befolkningens adgang til rent drikkevand falder ind under begrebet "almenvellet". Her er ikke tale om snævre særinteresser, her er tale om tidsmæssig aktualitet, nødvendighed og afvejning mellem særinteresser og befolkningens ret til drikkevand og hensynet til folkesundheden.

Projekt Udenfor ærgrer sig over at Miljøministeriet planlægger gennemførelsen af væsentlige dele af drikkevandsdirektivets artikel 16 som en nålestiksoperation. Projekt Udenfor er bekymrede for, at identificeringen gennem en kortlægning resulterer i kortsigtede enkeltindsatser i kommunerne for at kunne udarbejde tilfredsstillende indberetninger til Miljøministeren, fremfor langsigtede strategier, der tager afsæt i ambitioner om at ville fremme alles adgang til drikkevand.

Miljøministeriet vurderer, at det er tilstrækkeligt, at det fremgår af den materielle bestemmelse i den foreslåede § 64 b, stk. 1, at kommunalbestyrelsens forpligtelse til, i det omfang det ikke følger af andre regler i loven, regler fastsat i medfør af loven eller af anden lovgivning, at opretholde eller forbedre adgangen til drikkevand, gælder for alle. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 3, hvor sammenhængen mellem formålsbestemmelsen og den materielle bestemmelse er beskrevet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer af lovforslaget.

Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at opretholde eller forbedre adgangen til drikkevand - § 64 b, stk. 1

Aalborg Forsyning bemærker, at der henvises fejlagtigt til § 48, stk. 4, i § 64b, stk. 1. Det må rettelig være § 45, stk. 4

Miljøministeriet bemærker, at ordlyden af den foreslåede § 64 b, stk. 1, er ændret sammenlignet med ordlyden i høringsversionen. Med den nye ordlyd er det præciseret, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at opretholde eller forbedre adgangen til drikkevand for alle, i det omfang det ikke følger af andre regler i loven, regler fastsat i medfør af loven eller af anden lovgivning.

Lolland Kommune bemærker, at der mangler en hjemmel i vandforsyningsloven, som giver mulighed for at pålægge en vandforsyning at levere drikkevand i kortere perioder til et andet forsyningsområde fx ved svigtende vandforsyning på de små øer. Det vil være i tråd med adgang til drikkevand for alle.

Miljøministeriet vurderer, at det ligger uden for drikkevandsdirektivets artikel 16, og dermed uden for rammerne af dette lovforslag, at fastsætte regler om, at en vandforsyning skal levere drikkevand i kortere perioder til et andet forsyningsområde fx ved svigtende vandforsyning på de små øer.

Projekt Udenfor anbefaler, at kommunerne forpligtes til at udarbejde en (nød)strategi for uddeling af drikkevand i tilfælde af, at samtlige eller store dele af det udstyr – eller andre foranstaltninger – der skal sikre adgang til drikkevand, i en periode ikke er funktionsdygtigt. Erfaringer fra corona, hvor Københavns Kommune så sig nødsaget til at lukke samtlige drikkeposter i byen grundet risiko for smittespredning, og i en periode ikke tilbød alternativer til fx. mennesker i gadehjemløshed, understreger vigtigheden af sådan en strategi.

Miljøministeriet bemærker, at der ikke er nogen aktuelle planer om, at der skal fastsættes nødstrategier for drikkevand. I visse tilfælde og efter omstændighederne, herunder hvis der ikke er anden lovgivning f.eks. beredskabslovgivning, der indeholder hjemmel hertil, vil de foreslåede bemyndigelser i § 64 b, stk. 4, og § 64 c, stk. 2, kunne anvendes.

Projekt Udenfor anbefaler, at ministeriet etablerer en effektiv kontrolordning, så det sikres, at kommunerne rent faktisk lever op til forpligtelsen til at sikre sårbare og marginaliserede befolkningsgruppers adgang til drikkevand.

Miljøministeriet bemærker, at det vil høre under det almindelige kommunale tilsyn, at der også føres kontrol med de forpligtelser for kommunalbestyrelsen, der foreslås med den foreslåede §§ 64 b og 64 c. Derudover vil miljøministeren, med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser i § 64 b, stk. 4, og § 64 c, stk. 2 og 3, kunne fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens forpligtelser. Det forventes endvidere, at miljøministerens kortlægning vil medvirke til sikring af, at der er tilstrækkelig adgang til drikkevand i kommunerne.

Kortlægning - § 64 b, stk. 2

Projekt Udenfor anser den ikke-udtømmende beskrivelse af kategorien 'sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper' i bemærkningerne til lovforslagets §1, nr. 33, som væsentlig og anbefaler, at den fortsat fremgår tydeligt i bemærkningerne, ligesom det bør fremgå, at opholdsgrundlag ikke skal afgøre en persons adgang til drikkevand.

Projekt Udenfor opfordrer til, at det ikke på forhånd fastlægges, hvilke grupper, der vil blive undersøgt i kortlægningen, men at Miljøstyrelsen forholder sig eksplorativt til opgaven, så at udsatte befolkningsgrupper, der ikke nødvendigvis er hjemløse men af forskellige årsager opholder sig mange af døgnets timer på gaden, kan inkluderes i kortlægningen. Derudover kunne kortlægningen også forholde sig til, hvordan adgang til drikkevand på herberger er sikret (fx rindende vand på værelserne) og vurdere, om det udgør et værdigt niveau.

Aalborg Forsyning spørger vedrørende § 64b, stk. 3, om miljøministeren skal kortlægge årsagerne til, at befolkningsgrupper er uden eller med begrænset adgang til drikkevand. Umiddelbart virker det mere relevant i denne kontekst at få kortlagt de geografiske områder, hvor behovet er for forbedret adgang til drikkevand.

Miljøministeriet bemærker, at kortlægningen vil skulle fokusere på at identificere sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper, som ikke har en bopæl eller et fast opholdssted, og som ikke er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. Kortlægningen vil dog også kunne omfatte andre mennesker, f.eks. mennesker, som bor eller fast tager ophold i en ejendom, der ikke er tilsluttet en drikkevandsforsyning, med henblik på at kunne oplyse disse mennesker om deres eventuelle muligheder for at blive tilsluttet fordelingsnettet eller om alternative midler til at få drikkevand. Der er således tale om en bred afgrænsning. Det forventes, at miljøministeren på bekendtgørelsesniveau vil definere dette nærmere med hjemmel i det foreslåede § 64 b, stk. 4.

Der vil være tale om en landsdækkende kortlægning, der så præcist som muligt vil skulle definere og afgrænse grupper af mennesker, som er uden eller med begrænset adgang til drikkevand, herunder det omtrentlige antal af disse mennesker.

Det vil i henhold til det foreslåede § 64 b, stk. 3, nr. 1, være op til kommunalbestyrelsen at vurdere, om der i kommunen er tilstrækkelig adgang til drikkevand for sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper på de steder, herunder lokale herberger, hvor de befinder sig.

Projekt Udenfor bemærker, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper, som lever eller opholder sig mange timer på gaden/i det offentlige rum, ikke er en statisk størrelse og anbefaler derfor, at opfølgende kortlægninger foretages jævnlige og med 2-3 års mellemrum.

Miljøministeriet bemærker, at der vil være tale om en løbende forpligtelse for kommunalbestyrelsen til at sikre adgangen til drikkevand og fremme af brugen af drikkevand fra vandhanen.

Foranstaltninger mv. til sikring af adgang til drikkevand for mennesker uden eller med begrænset adgang - § 64 b, stk. 3

KL bemærker, at kommunerne bl.a. skal informere om mulighed for tilslutning til forsyningsnettet eller andet ifm. adgang til drikkevand art. 16. KL gør opmærksom på, at nogle landkommuner ikke nødvendigvis har almen vandforsyning i alle dele af kommunen.

Danske Vandværker understreger vedrørende § 64b, stk. 3, 3. pkt., at det bør tydeliggøres, at det er kommunalbestyrelsens ansvar at afholde etableringsomkostninger, såfremt kommunalbestyrelsen træffer beslutning om at opstille vandposter i en almen vandforsynings forsyningsområde for at tilgodese sårbare grupper.

Miljøministeriet bemærker, at lovforslaget ikke indebærer en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til at sørge for, at enhver person eller ejendom kan tilsluttes fordelingsnettet. I det fremsatte lovforslag er det præciseret, at kommunalbestyrelsen skal afholde omkostningerne forbundet med foranstaltninger mv., der træffes efter den foreslåede §§ 64 b og 64 c, herunder etablering af eventuelle vandposter for at tilgodese sårbare grupper.

Etablering af udstyr i det offentlige rum - § 64 c, stk. 1 og 2

HOFOR, DANVA og Danske Vandværker forventer fuld omkostningsdækning for etablering af tæppesteder i tilknytning til bygninger og som vandposter, udgifter til drift, vedligehold og betaling af vandforbrug, som udgangspunkt betales af ejeren.

Aalborg Kommune og Aalborg Forsyning ønsker afklaring på, hvem der skal betale for opsætning, drift/vedligehold samt vandforbrug, og om det er tænkt, at kommunerne skal løfte denne opgave. Vandselskaberne kan/må ikke, da vandforsyningerne med den nuværende lovgivning ikke må donere vand, jf. vandsektorloven.

KL bemærker, at opgaven med adgang til drikkevand i det offentlige rum kan medføre økonomiske omkostninger for kommunen. For eksempel forventer KL at § 64 c, stk. 1 og 2, medfører en meromkostning for kommunerne til anskaffelse, etablering og vedligeholdelse af udstyr samt til formidling af adgangen til drikkevand.

KL ønsker svar på, hvorvidt en kommune vil blive pålagt at skulle etablere vandposter, hvis kommunen ikke har et tilstrækkeligt antal vandposter eller afstanden mellem dem er for stor til, at udsatte grupper kan benytte sig af dem, da det vil være en ekstra udgift for kommunerne. Det bør præciseres, hvor stort et omfang denne opgave har.

Projekt Udenfor ser med tilfredshed, at Miljøministeriet foreslår, at der i kommunernes vurdering af, om der er tilstrækkelig med udstyr, kan indgå overvejelser om tilgængelighed, altså reel adgang til dette udstyr. Dette er fx ikke tilfældet, hvis der skal fremvises sundhedskort, kræves betaling, eller hvis udstyret er lukket på særlige tidspunkter af døgnet eller året. Projekt Udenfor foreslår, at kommunerne forpligtes til at gøre disse vurderinger vedrørende udstyr offentligt tilgængelige fx på deres hjemmeside.

DANVA efterspørger et kort, der viser hvor du kan finde offentligt vand af god kvalitet, og at det præciseres, hvem der skal have ansvaret for dette udstyr, hygiejne mm.

Miljøministeriet er enige i, at vandforsyninger ikke med den nuværende lovgivning må donere vand. Det er i det fremsatte lovforslag præciseret, at kommunalbestyrelsen skal afholde omkostningerne forbundet med etablering af udstyr til drikkevand i det offentlige rum. Det vil endvidere være

kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for udstyret. Det er endvidere præciseret i lovforslaget, hvordan kommunalbestyrelsen foretager vurderingen af, om der er tilstrækkeligt med udstyr i det offentlige rum.

Den foreslåede bemyndigelse i § 64 c, stk. 3, nr. 1, giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om foranstaltninger, der øger kendskabet til det nærmeste udstyr udendørs og indendørs. Bemyndigelsen er ikke begrænset til at fastsætte regler om foranstaltninger af et bestemt format. Det vil således være muligt at fastsætte regler om offentliggørelse på hjemmeside såvel som at der etableres kort over vandposter og lignende udstyr til drikkevand.

Andre foranstaltninger til fremme af drikkevand fra vandhanen - § 64 c, stk. 3

Lolland Kommune spørger, om det skal forstås således, at kunder i restauranter og kantiner m.fl. skal tilbydes gratis vand, og om det betyder, at der lægges op til takstdifferentiering til bestemte typer virksomheder herunder restauranter og kantiner m.fl., jf. § 64 c.

Miljøministeriet oplyser, at lovforslaget ikke giver hjemmel til at fastsætte krav om, at kunder i restauranter og kantiner m.fl. skal tilbydes gratis vand, eller til at der skal ske takstdifferentiering til bestemte typer virksomheder herunder restauranter og kantiner m.fl.

Indberetning om adgang til drikkevand

Projekt Udenfor foreslår at indberetninger fra kommunen om deres indsats for at forbedre adgangen til drikkevand gøres offentlige, så andre aktører på området i de pågældende kommuner, har mulighed for at læse dem. Projekt Udenfor anbefaler også, at kommunernes arbejde med at sikre og indberette om adgangen til drikkevand for sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper følger kortlægningerne, så indberetningerne også skal falde hver 2-3 år. Projekt Udenfor beder Miljøministeriet overveje, hvorvidt tidsfristen for første indberetning i 2028 kan fremrykkes.

Miljøministeriet bemærker, at kommunalbestyrelsens indberetning om foranstaltninger mv., der træffes i henhold til den foreslåede §§ 64 b og 64 c, har til formål at sikre opfyldelsen af drikkevandsdirektivets artikel 18, stk. 1, litra a, hvorefter medlemsstaterne skal etablere og hvert sjette år ajourføre et datasæt med oplysninger om foranstaltninger, der er truffet for at forbedre adgangen til og fremme brugen af drikkevand, og om andelen af deres befolkning, som har adgang til drikkevand. Som udgangspunkt vil sådanne oplysninger ikke være fortrolige.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer af lovforslaget.

Oplysninger til offentligheden om drikkevandskvalitet og til forbrugerne om kvaliteten af det leverede drikkevand, forbrug og pris m.v. – Forslag til indsættelse af § 52 c i vandforsyningsloven

Lovforslaget indeholder forslag til ny § 52 c i vandforsyningsloven (§ 55 a i høringsversionen), hvorefter almene vandforsyninger samt ikkealmene vandforsyninger, som i gennemsnit leverer 10 m³ eller mere pr. dag og forsyner 50 personer eller flere, skal offentliggøre oplysninger om drikkevandskvaliteten, vandforsyningen, forbrugerrådgivning m.v. Endvidere bemyndiges miljøministeren og klima-, energi og forsyningsministeren til inden for hver deres ressortområde at fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen, herunder om digital offentliggørelse med henblik på at sikre, at vandforsyningerne sikrer online adgang til en række oplysninger om bl.a. drikkevandskvaliteten og vandforsyningen. Endelig bemyndiges miljøministeren henholdsvis klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, at disse vandforsyninger skal informere deres forbrugere om drikkevandets kvalitet, prisen for leveret forbrug og husstandsforbrug m.v., samt

regler om form og hyppighed for afgivelse af denne information. Indsættelsen af § 52 c i vandforsyningsloven foreslås som en del af implementeringen af direktivets artikel 17. Aalborg Forsyning bemærker, at det er svært at vurdere, om offentliggørelse af information giver væsentligt mere værdi for forbrugerne ift. den nuværende praksis. HOFOR, Lolland Kommune og Danske Vandværker bemærker at, det er problematisk, at vandforsyningen skal levere separate oplysninger direkte til den enkelte forbruger i stedet for via hjemmesider, og at dette er forbundet med unødigt administration og usikkerhed. Danske Vandværker bemærker, at forbrugeren blot bør orientere sig på den almene vandforsynings hjemmeside, hvortil det bemærkes, at de finder det tilstrækkeligt, at der via faktura/vandregning henvises til hjemmesiden frem for at medtage alle informationer på faktura/vandregning. HOFOR bemærker, at det grundet forsyningsstrukturen i nogle dele af landet kan være vanskeligt, at give præcise oplysninger til forbrugeren om, hvilket vandværk de får leveret vand fra, fordi vandet kan være en blanding af vand fra flere forskellige vandværker. HOFOR bemærker hertil, at oplysningspligten derfor bør omhandle kvaliteten af drikkevandet på de vandværker, der bidrager til drikkevandet hos forbrugeren. Derudover bemærker HOFOR, at det vil kræve et større set-up for vandforsyningerne at opsætte systemer til at videregive oplysninger direkte til den enkelte forbruger/boligselskab. Lolland Kommune bemærker at erfaringen viser, at vigtig og akut information, uanset type af digitale midler, ikke når ud til alle forbrugere, fx lejere i udlejningsfritidshus, gæster på hotel, camping, entreprenører som arbejder i forsyningsområdet, dagspatienter m.fl.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet oplyser, at det i henhold til direktivets artikel 17, stk. 1, jf. bilag IV, er et krav, at offentligheden gives online adgang til en lang række nærmere angivne informationer, herunder om drikkevandskvaliteten.

Miljøministeriet oplyser, at der ved oplysninger om drikkevandets kvalitets skal forstås de informationer, som vandforsyningen har i medfør af kontrollen af drikkevandets kvalitet ved taphanen. Hvis drikkevandet er sammensat af vand leveret fra forskellige vandværker grundet forsyningsstrukturen, skal oplysninger om kvaliteten af drikkevandet repræsentere vandet, der kontrolleres ved taphanen. Oplysninger om anvendt vandbehandling skal omfatte det eller de vandværker, som bidrager til leveringen af drikkevandet til forbrugeren.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet oplyser endvidere, at det efter ministeriernes vurdering ikke er tilstrækkeligt at informere om f.eks. drikkevandets pris og kvalitet på vandforsyningens hjemmeside, som der hidtil har været krav om efter bl.a. vandforsyningslovens § 53, stk. 1, og drikkevandsbekendtgørelsens § 33. Det er ministeriernes vurdering, at kravet efter direktivets artikel 17, stk. 2, om, at oplysningerne skal være tilgængelige "uden at skulle anmode herom", skal forstås således, at forbrugeren ikke selv skal opsøge oplysningerne på vandforsyningens hjemmeside.

Miljøministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser, at der med lovforslaget ikke fastsættes regler om, at vandforsyningen skal opsætte IT-systemer til at informere forbrugeren, men at forskellige kommunikationsformer kan anvendes, f.eks. i form af faktura eller ved hjælp af digitale midler. Lovforslaget er ikke til hinder for, at vandforsyningen etablerer andre digitale midler til videregivning af oplysninger.

Miljøministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser endvidere, at der med lovforslaget lægges op til at et boligselskab, udlejer eller lignende får pligt til at videreformidle information fra vandforsyningen til alle husstande, såfremt der foretages fælles afregning. Det er Miljøministeriets og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at informationspligten kun omfatter husstande med permanent beboelse, men at lovforslaget ikke er til hinder for, at midlertidige forbrugere bliver informeret.

Miljøministeriet oplyser, at oplysninger til forbrugeren om kvaliteten af drikkevandet, vandforsyningen m.v. ikke berører gældende regler om underretning af forbrugeren om

foranstaltninger i medfør af vandforsyningslovens § 62, hvis drikkevandet vurderes sundhedsfarlig eller, at der er nærliggende farer herfor.

HOFOR bemærker, at vandprøver udtaget hos den enkelte forbruger kan være påvirket af lokale forhold hos denne forbruger, og at dette bør adresseres i forbindelse med udmøntning af oplysningsforpligtelsen.

Miljøministeriet oplyser, at oplysninger om kvaliteten af drikkevandet til forbrugerne skal være repræsentative for forbrugeren. Det er således Miljøministeriets vurdering, at kvaliteten af drikkevandet ikke kan anses for repræsentativ for flere forbrugere, hvis det kan dokumenteres at et lokalt forhold som f.eks. afsmitning fra forbrugerens fordelingsnet påvirker drikkevandet. I sådanne tilfælde bør mere repræsentative kontrolresultater anvendes.

DANVA og HOFOR bemærker, at det bør præciseres, hvad der skal forstås med oplysninger om sundhedsvurderinger og trusler mod folkesundheden. HOFOR bemærker, at vandforsyningerne ikke laver sundhedsvurderinger af drikkevandet, og at det derfor er afgørende at det i lovforslaget præciseres i lovforslaget, hvordan sundhedsvurderingerne, som vandforsyningerne skal informere om, foretages, og hertil en afgrænsning af begrebet "folkesundhed".

Miljøministeriet oplyser, at oplysninger til forbrugeren om kvaliteten af drikkevandet, vandforsyningen m.v. ikke berører gældende regler om underretning af forbrugeren som foranstaltninger i medfør af vandforsyningslovens § 62, hvis drikkevandet vurderes sundhedsfarlig eller, at der er nærliggende farer herfor. Miljøministeriet oplyser, at oplysninger om overskridelser af kvalitetskrav og tilfælde med potentielle fare for folkesundheden, som der forventes fastsat regler om i bekendtgørelser i medfør af den foreslåede § 52 c, skal stemme overens med de underrettende foranstaltninger, som træffes i medfør af § 62.

Miljøministeriet henviser desuden til ministeriets bemærkninger i dette høringsnotat om den foreslåede ændring af § 62 i vandforsyningsloven.

HOFOR bemærker, at det er uklart og bør præciseres i bemærkninger til lovforslaget, hvordan de påtænkte regler om forbrugerklager skal afgrænses i forhold til forsyningsselskaberne, således at en evt. benchmarking ikke er afhængig af det enkelte selskabs egen vurdering af, hvad en klage er.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet oplyser, at nærmere regler om information om forbrugerklager vil blive fastsat ved udmøntning i bekendtgørelse.

Danske Vandværker og DANVA bemærker, at det bør fremgå tydeligt, hvilke oplysninger almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorloven, skal sende direkte til forbrugeren, hvilke oplysninger, der kan fremgå af forsyningens hjemmeside.

Aalborg Forsyning bemærker, at det er uklart, hvor stor en opgave offentliggørelse af informationer om vandkvalitet, anlægs- og driftsbidrag, godkendt regulativ samt vandforbrug vil være for vandforsyningen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser, at lovforslagets bemærkninger er blevet præciseret, i forhold til hvilke informationspligter der gælder for henholdsvis vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven, og vandforsyninger, som ikke er omfattet af vandsektorloven.

Miljøministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser endvidere, at vandforsyningerne allerede i dag har pligt til at informere deres forbrugere om vandkvalitet, pris og regulativer på vandforsyningens hjemmeside, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1, § 55, stk. 2, og drikkevandsbekendtgørelsens § 33.

TEKNIQ Arbejdsgiverne bemærker at informationer om den leverede vandkvalitet og andre væsentlige parametre, som fx vandtryk er værdifulde for VVS'ere og bygningsejere ved planlægning af

installationsarbejde, herunder valg af materialer og dimensionering m.v. TEKNIQ Arbejdsgiverne foreslår derfor, at indhentning af oplysninger om drikkevandet skal kunne tilgås via et standardiseret digitalt format, fx API.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet oplyser, at det ikke følger af lovforslaget eller direktivet, at oplysninger skal kunne stilles til rådighed via f.eks. API'er, men at lovgivningen i øvrigt ikke er til hinder for, at der laves digitale platforme.

DANVA bemærker endvidere, at det er uklart, hvordan vandforsyningerne skal sende oplysningerne til deres forbrugere, herunder om der skal skrives via eBoks eller mail.

Miljøministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser, at oplysningerne skal sendes til forbrugerne på samme måde, som faktura udsendes i dag, hvilket f.eks. kan være mail, Digital Post, app eller brev. Der lægges i lovforslaget op til, at hvis en vandforsyning allerede i dag anvender Digital Post, skal de udsende på denne måde, men det bliver ikke et krav at vandforsyninger skal begynde at anvende Digital Post.

Både DANVA og Danske Vandværker bemærker, at begrebet præstationsniveau er uklart. Danske Vandværker anfører, at "præstationsniveau" antages at dække over "performancebenchmarking" i medfør af vandsektorloven, og således kun dækker de almene vandforsyninger, som er omfattet af denne lov. Danske Vandværker bemærker endvidere, at det bør overvejes, for klarhedens skyld, at erstatte "præstationsniveau" med "performancebenchmarking".

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser, at det er ministeriets vurdering, at det nødvendigt at anvende direktivets begreb "præstationsniveau" direkte i vandforsyningsloven. Der er dog blevet præciseret i lovforslagets bemærkninger, at "præstationsniveau" vil skulle forstås som performancebenchmarking efter performancebenchmarkingbekendtgørelsen.

DANVA bemærker, at det skal sikres, at omkostningerne til gennemførelsen af forpligtelserne efter § 55 a kan opkræves via taksten, som angivet i lovbemærkningerne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet oplyser at udgifter til opfyldelsen af lovbundne krav for vandforsyninger, der relaterer sig til vandforsyningsaktiviteter er nødvendige udgifter og vil kunne indregnes i taksterne efter vandforsyningslovens § 52 a.

Indberetningspligt for offentlige myndigheder og institutioner, vandforsyninger og laboratorier - § 9 a

Lovforslaget indeholder forslag til § 9 a, om bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om indhentning af oplysninger fra offentlige myndigheder og institutioner, vandforsyninger og laboratorier til brug for etableringen og opdateringen af datasæt i medfør af drikkevandsdirektivets artikel 18.

Indberetningssystemer

KL bemærker ønske om udvikling af gode indberetningssystemer sker i god dialog og samarbejde med Danmarks Miljøportal og kommunerne. Hertil uddybes, at det er vigtigt, at de digitale systemer til indberetning af nye data er færdigudviklet og testprøvet inden nye krav om indberetning træder i kraft. KL forventer, at kommunerne får tid og ressourcer til at tilpasse data inden nye krav træder i kraft, da nuværende data langt fra altid passer til indberetningssystemer.

KL bemærker, at der bør være så få indberetningssystemer som muligt, både i forhold til kommuner og specielt i forhold til vandforsyninger, og at der skal tages højde for, at vandforsyninger indberetter mange andre data end krævet via vandforsyningsloven.

KL bemærker at den nationale Jupiter-database ikke er egnet til at håndtere data om formidling af offentlig tilgængelige drikkevandshaner i det offentlige rum. KL opfordrer til, at der i fællesskab udvikles et nyt IT-system under Dansk Miljøportal.

Aalborg Kommune bemærker at, at det ikke er tydeligt i lovforslaget, hvem og hvordan der skal ajourføre datasæt, og hvor dette skal gøres i Jupiter-databasen.

Danske Vandværker opfordrer til, at alle de oplysninger som almene vandforsyninger årligt skal indberette, samles i ét og samme indberetningssystem, samt at indberetningerne gøres enkle. Danske Vandværker bemærker i den sammenhæng at, de ser frem til at arbejde med en reform af Jupiter-databasen igangsættes.

DANVA og Aalborg Forsyning bemærker, at eksisterende indberetningssystemer bør benyttes til indberetningen, som fx Jupiter-databasen. DANVA bemærker hertil at indberetninger i relation til en myndighedsopgave bør gå via myndigheden.

KL bemærker at i relation til nye og forskelligartede krav til vandforsyningerne om offentliggørelse af drikkevandskvaliteten, at det er vigtigt med en entydig definition af anlægstype, fx VO1, VO3, V95 mv., samt almen og ikke-almene vandforsyning.

KL bemærker, at det skal fremgå tydeligt, hvem der er ansvarlig for tilsyn i forhold til indberetningerne. Og at kommunernes opgave med tilsyn med data skal digitaliseres i videst muligt omfang.

Danske Vandværker oplyser, at det generelt er en udfordring, at oplysninger om de almene vandforsyninger ikke er opdateret i Jupiterdatabasen. Og KL oplyser, at erfaringer viser, at hvis der ikke er ansvar for tilsyn med indberetningen og indberetningssystem ikke er nemt tilgængeligt, så bliver indberetning af data ikke pålidelige.

Miljøministeriet oplyser, at regler om indberetning af data til Jupiter-databasen og Miljøstyrelsen, og herunder detaljer og format og ansvarlig vil blive fastsat ved udmøntning i bekendtgørelser. Der vil i forbindelse med en fornyelse af Jupiter-databasen blive set nærmere på de definitioner, der skal anvendes fremover. Der vil i den forbindelse blive set på ønsker til forbedring af systemerne.

Ændring af § 24 d

Aalborg Kommune, Danske Vandværker og KL bemærker at § 24 d, stk. 1 nr. 4, i vandforsyningsloven bør ændres. Aalborg Kommune og KL opfordrer til ændring om oplysninger om ejerens CVR- eller CPR-nummer, navn og adresse. Danske Vandværker opfordrer til ændring om at gøre det lovpligtigt at indberette pejlinger, samt at det bør blive en indberetningspligtigt for de kommunale sagsbehandlere at indberette ”aktive almene vandforsyningers AnlægsID”.

Miljøministeriet bemærker, at § 24 d ikke ændres med lovforslaget og bemærkningen giver derfor ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Anvendelsesområde for drikkevandsdirektiv V - § 62, stk. 2, og § 66, stk. 3

KL bemærker, at der er behov for, at der hurtigt kommer en vejledning i, hvordan kommunerne skal forholde sig til opdelingen af anlæg, der indvinder mere end 10 m³ pr. dag og forsyner mere end 50 personer.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet vil redegøre for sontringen og opgørelsen heraf i drikkevandsvejledningen Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

KL bemærker, at der er en uoverensstemmelse mellem bemærkningerne til lovforslaget side 37 og drikkevandsbekendtgørelsen for så vidt angår, hvilke vandforsyninger, der er omfattet af forenklet kontrol.

Miljøministeriet er enig heri, og formuleringen i bemærkningerne til lovforslaget ændres.

KL bemærker, at der bør 'ryddes op' i begreberne 'over/under 10 m³', 50 personer, ikkealmene, almene, ejendomme og husstande, da det er uhensigtsmæssigt, at der anvendes så mange forskellige begreber, når drikkevandsdirektivet primært medtager 'over/under 10 m³ og 50 personer'. KL bemærker endvidere, at begrebet offentlig og kommerciel aktivitet bør simplificeres, da det i praksis er meget svært at administrere efter. Det bør herunder overvejes, om begrebet kan simplificeres ved evt. at medtage bagatelgrænser. Aalborg Kommune bemærker, at det ikke fremgår klart, hvordan større ikkealmene vandforsyninger defineres. Aalborg Kommune oplyser, at ikke alle måler indvundne vandmængder. Det er således svært at vurdere, om et stort vandforbrug skyldes et større antal tilsluttede forbrugere eller skyldes vandforbrug til husdyrbrug o.l. Der er ikke altid en bestyrelse ved ikkealmene vandforsyninger. I den forbindelse kan det være svært at vurdere, hvem der er den juridiske person, der kan risikere bødestraf, hvis den ikkealmene vandforsyning ikke lever op til vandforsyningslovens bestemmelser.

Miljøministeriet bemærker, at begreberne forklares i drikkevandsvejledningen. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Regioner bemærker, at det, at lovforslaget bevarer den nuværende definition af almene vandforsyninger, samtidig med at drikkevandsdirektivets definition indføres, medfører en væsentligt øget kompleksitet for de decentrale myndigheder, der skal administrere lovgivningen. Det bør overvejes, om der i højere grad kan ske en sammensmeltning af definitionerne og forenkling af reglerne.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har undersøgt, om det var muligt at sammensmelte begreberne. Begreberne almene og ikkealmene vandforsyninger anvendes dog også på andre ressortområder. Det vil derfor indebære en større udredning for at sikre en hensigtsmæssig sammensmeltning. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Advokater bemærker, at direktivet anvender to ikke-kumulative betingelser (mindre end 10 m³ pr. dag eller færre end 50 personer), mens man i lovudkastet anvender kumulative betingelser. Det fremgår ikke klart af bemærkningerne, om der er tale om en tiltænkt overimplementering af direktivets regler om undtagelse på dette punkt. Det fremgår endvidere ikke af udkastet eller direktivet, over hvilken periode, gennemsnittet på 10 m³ beregnes. Det kan muligvis følge af en specifik administrativ praksis, men det kunne med fordel uddybes i bemærkningerne.

Miljøministeriet bemærker, at formuleringen "eller/og" ændrer sig afhængig af, hvordan sætningen er konstrueret. Der er ikke tale om yderligere overimplementering, end den, som nævnes i bemærkningerne til lovforslaget. Miljøministeriet bemærker endvidere, at perioden, hvor gennemsnittet på 10 m³ beregnes, er pr. dag. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Vandværker bemærker, at det fremgår af vandforsyningslovens § 10, stk. 2, nr. 1, at drikkevandsforekomster udpeges på baggrund af forekomster, der frembringer mere end 10 m³ om dagen eller leverer vand til mere end 50 personer. I den øvrige lovtekst fokuseres på vandforsyninger, som i gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere pr. dag og forsyner 50 personer eller flere (f.eks. § 55 a + § 62). Danske Vandværker finder det uhensigtsmæssigt at introducere denne definition fremfor at fastholde de definitioner, som den nationale lovgivning allerede har defineret.

Miljøministeriet bemærker, at vandforsyningslovens § 10, stk. 2, nr. 1, gennemfører vandrammedirektivets artikel 7, stk. 1. De øvrige ændringer i lovteksten vedrører gennemførelsen af drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 3, litra b. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) foreslår, at der introduceres en definition på "ikkealmene vandforsyninger". Overordnet foreslås det, at det overvejes at præcisere definitionen af almene vandforsyninger i til "Forsyninger der leverer drikkevand til 10 eller flere husstande" (altså ikke bare vand), hvilket, vi mener, er den almindelige opfattelse af begrebet "almene vandforsyninger", og i den forstand begrebet umiddelbart også synes at blive anvendt i bekendtgørelsen.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet vil redegøre nærmere for begreberne i drikkevandsvejledningen. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

GEUS bemærker endvidere, at der konsekvent anvendes formuleringen "... ikkealmene vandforsyninger, som i gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere pr. dag, **og** som forsyner 50 personer eller flere...". GEUS formoder, at der menes "... ikkealmene vandforsyninger, som i gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere pr. dag, **eller** som forsyner 50 personer eller flere...", som angivet i høringsbrevet. GEUS bemærker, at introduktionen af den nye gruppe af "ikkealmene vandforsyninger, som i gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere pr. dag, eller som forsyner 50 personer eller flere" i visse tilfælde kan betyde, at der skal ændres i definitioner i Jupiterdatabasen og udtræk herfra.

Miljøministeriet bemærker, at formuleringen "eller/og" ændrer sig afhængig af, hvordan sætningen er konstrueret. Miljøministeriet er opmærksom på, at definitionerne skal ændres i Jupiterdatabasen. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Kommune bemærker, at det er svært at se, hvorfor ikkealmene vandforsyninger, der indvinder mere end 10 m³ pr. dag og forsyner 50 personer eller mere, pålægges flere opgaver/forpligtelser à la almene vandforsyninger.

Miljøministeriet bemærker, at afgrænsningen i vandforsyningsloven mellem almene vandforsyninger, der er omfattet af alle krav i bestemmelserne i vandforsyningsloven, og ikke almene vandforsyninger, der kun i begrænset omfang eller slet ikke omfattet af disse krav, ikke fuldt ud svarer til afgrænsningen i direktivets artikel 3, stk. 3, litra b, mellem de vandforsyninger, der er fuldt ud omfattet af direktivets krav, og de vandforsyninger, der kan undtages helt eller delvist herfra. Med henblik på at sikre korrekt anvendelse af artikel 3, stk. 3, litra b, i vandforsyningsloven er der derfor behov for at ændre de nævnte bestemmelser i loven, der bidrager til at gennemføre drikkevandsdirektiv V. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Kommune bemærker, at det fremgår af bemærkningerne i lovforslagets side 37, at "Samme gælder for ikke almene vandforsyninger, som forsyner 50 personer eller flere og som ikke leverer vand som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, jf. § 6, stk. 2". I drikkevandsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, står der "færre end 50 personer".

Miljøministeriet bemærker, at der er tale om en fejl i bemærkningerne til lovforslaget, og at formuleringen i bemærkningerne til lovforslaget vil blive ændret.

Krav til drikkevand på visse søgående skibe - § 64 a

Lolland Kommune bemærker, at hvis private organisationer skal udføre dele af tilsynet, hvem er så myndighed ved håndhævelse af kvaliteten på drikkevand på f.eks. en færge mellem Tyskland og Danmark eller fragtskibe som kun gæster en havn i få timer?

Miljøministeriet bemærker, at miljøministeren vil være den overordnede myndighed ved håndhævelse af kvaliteten på drikkevand på søgående skibe, der er omfattet af den foreslåede § 64 a. Opgaven forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen vil kunne delegere selve udførelsen af tilsynet til bl.a. private organisationer. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Indvinding af havvand til drikkevand - § 25

Kalundborg Symbiosen bemærker, at Kalundborg Forsyning står over for et stadig stigende behov for drikkevand fra især de industrivirksomheder, som er beliggende i Kalundborg Forsynings forsyningsområde. For at kunne møde den stigende efterspørgsel, og dermed opfylde sin forsyningspligt, er Kalundborg Forsyning nødt til at kunne producere større mængder drikkevand. Kalundborg Forsyning ser derfor blandt andet på mulighederne for produktion af drikkevand ved afsaltning af havvand. Kalundborg Symbiosen vurderer, at det på den baggrund er helt centralt, at mulighederne for at producere drikkevand baseret på afsaltning af havvand ikke begrænses. Kalundborg Forsyning ønsker ikke at producere drikkevand baseret på afsaltet havvand til borgerne.

Miljøministeriet bemærker, at § 25, stk. 1, vedrører indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand. Indvinding af havvand til andre formål, f.eks. til brug for virksomheders produktion, er omfattet af § 25, stk. 2, som med lovforslaget fastholdes, dog således, at § 25, stk. 2, med lovforslaget bliver § 25, stk. 4. Hørings svaret giver ikke anledning til ændringer.

Kalundborg Symbiose opfatter den foreslåede ændring af § 25, således at Miljøministeriet vil indskrænke adgangen til at opnå tilladelse til indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand sammenlignet med den nugældende regulering. Kalundborg Symbiosen ser ikke et behov for en indskrænkning i adgangen til indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand. Kalundborg Symbiosen fremhæver i den forbindelse, at bestemmelsen ifølge høringsudkastet ikke tidligere har været anvendt. Hvis Miljøministeriet fastholder den foreslåede formulering af § 25, anmoder Kalundborg Symbiose om, at Miljøministeriet begrundes, hvorfor det er "hensigtsmæssigt", at indvinding af havvand til drikkevand kun sker "undtagelsesvist", og hvorfor der er behov for at indskrænke adgangen til at indvinde havvand til drikkevand til "særlige tilfælde". Kalundborg Symbiosen opfordrer til, at Miljøministeriet genovervejer, om det er nødvendigt at begrænse adgangen til at indvinde drikkevand fra havvand ved afsaltning i så betydeligt omfang, som det foreslås i høringsudkastet.

Miljøministeriet bemærker, at baggrunden for, at ministeriet vurderer, at indvinding af afsaltet havvand til drikkevand også fremadrettet kun bør ske undtagelsesvist vil blive præciseret i lovforslaget. Det vil således fremgå, at det er Miljøministeriets vurdering, at det danske grundvand har en god kvalitet, idet de naturlige uorganiske salte giver en bedre smag m.m. Formålet med forslaget er således ikke, at der fremadrettet skal indvindes drikkevand fra havvand i større omfang. Formuleringen i bemærkningerne til lovforslaget vil således blive præciseret.

Kalundborg Symbiosen anser det for positivt, at det vil fremgå udtrykkeligt af lovtæksten, at der i en tilladelse efter vandforsyningslovens § 25 fastsættes vilkår. Kalundborg Symbiosen opfordrer i den forbindelse til, at Miljøministeriet i bemærkningerne udtrykkeligt nævner vilkår. Kalundborg Symbiose mener dog, at det ikke i høringsudkastet er nærmere beskrevet, om og i givet fald hvordan, bemyndigelsen forventes udnyttet. Den forventede udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen i § 25, stk. 2, er således ikke nærmere beskrevet. For at sikre forudsigelighed i retsanvendelsen, opfordrer Kalundborg Symbiosen til, at det i lovforslaget præciseres, om og i givet fald hvordan, bemyndigelsesbestemmelsen forventes udnyttet.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet har uddybet de nærmere regler, som miljøministeren kan fastsætte om på hvilke vilkår, der kan meddeles tilladelse efter § 25, stk. 1, i bemærkningerne til lovforslaget.

Kalundborg Symbiosen bemærker, at det ikke i høringsudkastet er nærmere uddybet, hvorfor det "vil være hensigtsmæssigt" at afskære klageadgangen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Kalundborg Symbiosen opfordrer til, at Miljøministeriet genovervejer, om det er hensigtsmæssigt at afskære klageadgangen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, særligt henset til, at der er klageadgang til Miljø- og

Fødevarerklagenævnet for kommunalbestyrelsens afgørelser om tilladelse til vandindvinding efter vandforsyningslovens § 20 og anden lovgivning på miljøområdet.

Miljøministeriet bemærker, at det i lovforslaget er blevet præciseret, at der er i dag ikke klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet over miljøministerens afgørelser efter § 25, og at det er på den baggrund, at miljøministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at Miljøstyrelsens afgørelser om tilladelser efter det foreslåede § 25, stk. 1, og om påbud og forbud meddelt i forbindelse med tilsynet efter de foreslåede § 65 a og b, ikke vil kunne påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det er hensigten, at den almindelige administrative rekurs til miljøministeren vil bestå. Høringssvaret giver således ikke anledning til ændringer, men begrundelsen for afskæring af klageadgang fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Kalundborg Forsyning har uddybet det fælles høringssvar med Kalundborg Symbiose med et selvstændigt høringssvar. Kalundborg Forsyning bemærker i det selvstændige høringssvar for god ordens skyld, at Kalundborg Forsyning ikke ønsker at producere drikkevand til borgerne baseret på afsaltet havvand, overfladevand eller spildevand.

Miljøministeriet bemærker, at § 25, stk. 1, vedrører indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand. Indvinding af havvand til andre formål, f.eks. til brug for virksomheders produktion, er omfattet af § 25, stk. 2, som med lovforslaget fastholdes, dog således, at § 25, stk. 2, med lovforslaget bliver § 25, stk. 4. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Aalborg Forsyning bemærker, at hensigten til indsættelsen af muligheden af afsaltning af havvand til drikkevand, er uklar. Aalborg Forsyning spørger, om det er et forsøg på at reducere påvirkningen fra vandindvindingen på landarealerne.

Miljøministeriet bemærker, at formålet med lovændringen er justeret i bemærkningerne til lovforslaget. Det fremgår således mere tydeligt, at der er behov for at tilvejebringe en ny hjemmel for bl.a. at kunne tage højde for de særlige forhold på Ertholmene, der ikke er omfattet af en kommunal inddeling, og dels for at gennemføre kravene til drikkevand i drikkevandsdirektiv V i dansk ret. Bemærkningerne til lovforslaget er således blevet ændret.

Aalborg Kommune bemærker, at efter lovforslagets foreslåede § 3, nr. 3, litra a, er definitionen af drikkevand også drikkevand på flasker, herunder kildevand. Aalborg Kommune spørger, om det indebærer, at der ikke må importeres flaskevand/kildevand på flasker fra udlandet, § 25, stk. 5.

Miljøministeriet bemærker, at definitionen af drikkevand ikke længere vil fremgå af lovforslaget. I stedet vil den indsættes i drikkevandsbekendtgørelsen. Miljøministeriet bemærker endvidere, at § 25, stk. 5, ikke har til hensigt at regulere import af flaskevand/kildevand på flasker fra udlandet.

KL bemærker, at Miljøministeriet lægger op til, at Miljøstyrelsen kan give tilladelse til indvinding til grundvand og overfladevand, der samtidigt iblandes havvand. Hvilket også omfatter tilladelse til etablering af anlæg. KL ønsker, at Miljøstyrelsen i § 25 forpligtes til at inddrage og høre relevante kommunerne i disse sager.

Miljøministeriet bemærker, at lovforslaget tilrettes, således at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en indstilling til brug for ministerens afgørelse om tilladelse til indvinding af grundvand eller overfladevand, der iblandes afsaltet havvand, jf. det foreslåede § 25, stk. 3, og lobemærkningerne hertil. Lovtekst og bemærkningerne til lovforslaget vil således blive ændret.

DANVA spørger, om PtX hører under "andre formål" i § 25.

Miljøministeriet bemærker, at § 25, stk. 1, vedrører indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand. Indvinding af havvand til andre formål, f.eks. til brug for

virksomheders produktion, er omfattet af § 25, stk. 2, som med lovforslaget fastholdes, dog således, at § 25, stk. 2, med lovforslaget bliver § 25, stk. 4. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA bemærker, at der er lidt uklarhed i § 25, stk. 5, i forhold til terminologien. Grundvand og overfladevand må eksporteres til udlandet med tilladelse, men må godt importeres? Kan man ikke få "råvandet" fra udlandet?

Miljøministeriet bemærker, at det er korrekt, at levering af grundvand og overfladevand til udlandet kræver tilladelse, jf. § 25, stk. 3, som med lovforslaget bliver § 25, stk. 5. Levering af drikkevand fra udlandet til Danmark kræver også tilladelse, jf. § 25, stk. 1, som med lovforslaget bliver § 25, stk. 5. Bestemmelserne er ikke ændret, men flyttet i lovforslaget. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA spørger, om det foreslåede § 59, stk. 2, gælder "almindelig" indvinding af havvand, og at afsaltning af havvand på skibe er undtaget og reguleres via det foreslåede § 64 a.

Miljøministeriet bemærker, at lovforslagets tilrettes, således at ændringen af § 59, stk. 2, udgår. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

DANVA bemærker, at der i § 65 b om regler om tilladelser til afsaltning, egenkontrollen kan iværksættes af ministeriet og betales af tilladelsens indehaver, står "vandforsyning eller tilladelsens indehaver". Hvad betyder det?

Miljøministeriet bemærker, at § 65 b, nu § 65 a, stk. 5, omhandler tilsyn med hele § 25, ikke kun § 25, stk. 1. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

HOFOR bemærker, at i forbindelse med implementering artikel 2, stk. 1, i § 25 om indvinding af havvand til drikkevand, er det uklart om bestemmelsen skal forstås således, at det vil være vanskeligere at opnå tilladelse til anvendelse af havvand end overfladevand til produktion af drikkevand. HOFOR vurderer, at bestemmelsen potentiel kan blive vigtig fremadrettet, særligt i lyset af presset på grundvandsressourcen. Det bør overvejes om havvand og overfladevand skal sidestilles, således at de behandles af samme myndighed, da begge vandtyper kræver videregående behandling og potentielt indeholder andre antropogene stoffer end grundvand.

Miljøministeriet bemærker, at ministeriet med lovforslaget ikke har tiltænkt ændringer i regler eller praksis for indvinding af overfladevand til drikkevand, dog med undtagelse af overfladevand, der iblandes det afsaltede vand, jf. nærmere det foreslåede § 25, stk. 1. Ministeriet bemærker, at indvinding af overfladevand til drikkevand, med undtagelse af overfladevand, der iblandes afsaltet havvand efter § 25, stk. 1, ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven og ikke ændres for nuværende. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

HOFOR bemærker for så vidt angår det foreslåede § 25, stk. 5, om, at levering af grundvand og overfladevand til udlandet og levering af drikkevand fra udlandet ikke må ske uden tilladelse fra ministeren, at det i forbindelse med udmøntning af reglerne ved bekendtgørelse, bør defineres, hvilke krav der kan stilles til kvalitet og kontrol til vand leveret fra udlandet, hvis dette ikke allerede er defineret i forbindelse med den eksisterende § 25. HOFOR oplyser, at på det danske ledningsnet forventes det at være de danske krav, men mht. kontrol af indvinding og vandbehandling er det uklart, om Danmark kan sætte krav til udenlandske forsyninger.

Ministeriet bemærker, at levering af grundvand og overfladevand til udlandet og levering af drikkevand fra udlandet, jf. § 25, ikke har været genstand for nærværende revidering af vandforsyningsloven og ikke ændres for nuværende. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Dansk Miljøteknologi bemærker, at afsaltning af havvand til brug som drikkevand ikke er en udbredt praksis herhjemme, men teknologierne kan gøre en stor forskel ude i verden. Derfor er det positivt, at der med lovforslaget er skabt en hjemmel til den praksis. Dog fremhæver paragraffen, at indvindingen kun skal ske i særlige tilfælde. Det er en afgørende forudsætning for danske virksomheders eksport, at de kan demonstrere deres løsninger herhjemme. Derfor opfordrer vi kraftigt til, at demonstrationsprojekter af nye teknologiske løsninger til afsaltning af havvand til drikkevand tænkes med som et særligt tilfælde, så man holder døren åben for innovation.

Miljøministeriet bemærker, at § 25, stk. 1, vedrører indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand. Indvinding af havvand til andre formål er omfattet af § 25, stk. 2, som med lovforslaget fastholdes, dog således, at § 25, stk. 2, med lovforslaget bliver § 25, stk. 4. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.

Danske Advokater bemærker til den foreslåede § 65 a, stk. 3, som giver miljøministeren beføjelse til at lade en foranstaltning udføre for den ansvarliges regning, hvis et påbud eller forbud ikke er efterkommet inden for den fastsatte frist, at det ikke fremgår af udkastet til bemærkninger, om der stilles særlige krav til processen og myndighedernes sagsbehandling for så vidt angår sådanne selvhjælpshandlinger. En tilsvarende regel findes for kommunalbestyrelsens tilsyn i den eksisterende § 65, stk. 4. Der er så vidt ses heller ikke sådanne bemærkninger i forarbejderne til § 65, stk. 4. Danske Advokater bemærker, at man f.eks. kunne anføre, at kommunen, i det omfang situationen konkret tillader det af hensyn til sundhedsmæssige hensyn m.v., skal partshøre den ansvarlige vedrørende de forventede omkostninger som følge af selvhjælpshandlingen. Det kan f.eks. være baseret på, at myndigheden har indhentet tilbud fra eksterne teknikere m.v., som man kender det fra øvrige selvhjælpsprocesser i bygge-, plan- og miljølovgivningen. Det kan bidrage til at sikre hensynet til den ansvarlige, der kan udsættes for tvangsmæssig selvhjælp umiddelbart efter udløbet af en påbudsfrist.

Miljøministeriet bemærker, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen, at den foreslåede bestemmelse svarer kommunalbestyrelsens kompetence efter vandforsyningslovens § 65, stk. 4. Lovbemærkningerne vil ved denne revidering af vandforsyningsloven ikke blive præciseret nærmere. Hvis bestemmelsen i fremtiden vil vise sig at give anledning til præciseringer, vil ministeriet se på, om lovbemærkningerne bør præciseres. Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer.